

ਏਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ ਇਸੀ ਤੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ॥ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਭਗਤ ਇਸ ਦੇਹ ਵਿਚ ਖੋਜਦੇ ਖੋਜਦੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਮਵੰਤ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਉਸੀਕੇ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਾ ਪਰਤੱਖ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਗੁਰੂ ਭੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਭੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੇਂ ਹੋ ਬੱਚਾ ਅੰਗਦਾ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਪੰਥ ਦਾ ਅਗਵਾਨੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਜਗਤ ਨਾਮਜਪੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪਰਵੇਸ਼ ਭਯਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਭੀ ਉਨਾਂਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬੱਚਾ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਨਾਮ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਭਯਾਸ ਦਾਨ ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੜਾਉਣਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਅੰਗਦ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਵੀ ਉੱਪਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਦਿਨ ਠੰਢ ਬਹੁਤ ਸੀ ਪੋਹ ਦੇ ਦਿਨ ਸਾਨ ਤੇ ਮੀਂਹ ਬਰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਝੱਖੜ ਵਗਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਗਦ ਨੁਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਲਗੇ ਕਰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਅੰਗਦ ਜਿਉਂ ਠੰਢ ਖਾਧੀ ਸਰਦੀ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਬਿਸੁਰਤ ਹੋਗਿਆ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਲੇ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਬਿਸੁਧ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੱਤਨਾਮ ਕਹਿਕੇ ਆਪਣਾ ਚਰਨ ਲਾਯਾ ਅੰਗਦ ਉਠਕੇ ਚਰਨੀਂ ਲੱਗਾ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋ ਏਹ ਸਬ ਕਰਨੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੰਗਤ ਕੋਦੇਵੀਂ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਰ ਸਾਖੀ ਕਰ ਸੁਨਾਈ ਭਾਈ ਤੁਸਾਂ ਵਿਸਾਹ ਪੂਰਾ ਰੱਖਣਾ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸਾਂ ਭਰਮਣਾ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਲਛਮਨਕੀ ਨਿਆਈਂ ਡਰਣਾ ਨਾਹੀਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਖੇ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਸੱਤਿ ਕਰ ਮੰਨਣਾ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਵਾਕ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਿ ਕਰ ਮੰਨਣੇ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਡਰਨਾ ਨਾਹੀਂ ਆਵੇ ਤੋ ਹੱਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਵਣਾ ਅਜੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਇ ਗਿਆ ਅੱਗੋਂ ਸਭੋ ਸਿੱਖ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਤੇੜ ਇੱਕ ਅੰਗੋਛਾ ਸਾ ਸਿਰ ਤੇ ਟੋਪੀ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕੁਤਕਾ ਕੰਧੋਉਂ ਤੇ ਧਰਿਆ ਹੁਆ ਹੋਰ ਕਪੜਾ ਕੋਈ ਨਾ ਸਾ ਜਿੱਥੋਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤਿੱਥੇ ਸਿੱਖ ਸਭ ਆਇ ਪੈਰੀਂ ਪਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਰੇ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਤਿੱਥੋਂ ਗੁਰੂ ਕੱਢ ਕੁਤਕੇ ਪਿਆ ਇਕ ਇਕ ਕੁਤਕਾ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਲਾਇ ਉਸੁ ਇਕ ਤਾਂ ਕੁਤਕੇ ਪਉਂਦੇ ਵੇਖਦੇ

ਹੀ ਓਹ ਨੱਸ ਗਏ ਇਕ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਖੜੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਤੇਰਾਂ ਜਣਿਆਂ ਤਾਈਂ ਕੁਤਕੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛੱਡ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਜਾਂਦੇ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਜੋ ਜਾਂਦੇ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨਾਂ ਸਿੱਖ ਆਖਿਆ ਤਿੱਥੋਂ ਹੀ ਕੱਢ ਕੁਟਕੇ ਪਿਆ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛੱਡ ਭਾਵੇਂ ਚੀਣਾ ਚੀਣਾ ਕਰ ਸੁੱਟ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਜਾਂਦੇ ਨਾਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੋਗੇ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸਿੱਖ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੰਨਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਜਹਾਂ ਮੈਂ ਲੈ ਜਾਤਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਲੀਐ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਲੱਗਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ ਸਿੱਖ ਜਾਨ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਵਡੀ ਉਜੜ ਵਿੱਚ ਜ ਇ ਪਏ ਜਾਂਦੇ ਖਨ ਤਾਂ ਇਕ ਵਡੀ ਝਾੜੀ ਹੈ ਮਲ੍ਹੇ ਦੀ ਤਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਰਿਖਾ ਉਸਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਰਿਖਾ ਕੇ ਉੱਪਰ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਪਿਆ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸੁਪੈਦ ਉੱਪਰ ਕਪੜਾ ਬੱਧਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ ਪਾਯਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਰਦੇ ਕੇ ਉੱਪਰ ਸਿਰ ਕੀ ਤਰਫ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਤੁਸੀ ਕਿਸਦੇ ਸਿੱਖ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸੇ ਮੜੇ ਨੂੰ ਖਾਓ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਇਉਂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੜੇ ਨੂੰ ਖਾਵੇਗਾ ਸੋ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੜਾ ਖਾਹੋ ਤਾਂ ਸਭੇ ਸਿੱਖ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪ ਗਏ ਕੋਈ ਤਾਂ ਦੂਰ ਹੀ ਨੱਸ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਓਹ ਕਹਾਂ ਗਏ ਜੋ ਸਿੱਖ ਕਹਾਂ ਵਦੇ ਸੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਭੇ ਨੱਸ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਏਹ ਪੰਜ ਜਣੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਨੱਸ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾਜੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਮੰਨੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੰਨਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਹਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਿੱਖ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਵਚਨ ਕਹਿਣੇ ਤੇ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਭੀ ਕਬੂਲ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਇਹ ਪੰਜ ਜਣੇ ਇਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਇਕ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਇਕ ਅਜਿੱਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਇਕ ਬੂੜਾ ਕਲਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਸੀ ਏਹ ਪੰਜੇ ਜਣੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹੋਰ ਸਭ ਭੱਜ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਕਿਧਰ ਜਾਈਏ ਜਿੱਥੋਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤਿੱਥੋਂ ਹੀ ਫੇਰ ਕੱਢ ਕੁਤਕਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂ ਤੇ ਤੁਮ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਹਮ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਹੁਕਮ

ਹੋਵਹਿ ਤਿਉਂ ਕਰਹਿ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਹਮ ਸਿੱਖ
 ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛੱਡ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਸਭ
 ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਲੜ ਲੱਗੇ ਆਹੇ ਅਸ ਡੇ ਮੁੰਹ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖੀ ਨਾਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਖੋਗੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋਰ ਕੁਛ
 ਕਹੋ ਸੋ ਮੰਨੋ ਪਰ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਸਿੱਖ
 ਹੋ ਤਾਂ ਏਹ ਮੜਾ ਖਾਹੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਕਮ ਸੱਤ ਹੈ
 ਏਹ ਮੜਾ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਖਾਹੋ ਤਾਂ ਏਹ ਪੰਜੇ ਸਿੱਖ
 ਜਾਇ ਮੜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਮੜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਦੀ ਸਿਰ ਵਲ ਜਾਵਣ ਕਦੀ
 ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਵਲ ਜਾਵਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਿਆ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਖਾਇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ
 ਜੋ ਇਸਦੇ ਦੁਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਇੰਵ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ
 ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਖਾਵੇਂ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਖਾਵੇਂ ਹਾਂ ਤਾਂ
 ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਖਾਹੋ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਜੀ ਹੁਕਮ
 ਸੱਤ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਬੋਲੇ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਪੜਾ ਨਾਲੇ ਖਾਈਐ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਪੜਾ
 ਉਤਾਰ ਕਰ ਖਾਈਐ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕਪੜਾ ਉਤਾਰ ਕਰ ਖਾਵੇ
 ਤਾਂ ਇਤਨਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕਰ ਸਿੱਖ ਪੰਜੇ ਉਸ ਮੜੇ ਦੀ ਪਵਾਂਦੀ ਆਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਆਖਿਆ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਕਪੜਾ ਉਤਾਰੋ ਅਰ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ
 ਆਖਕਰ ਕਪੜਾ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਮੋਹਨ ਭੋਗ ਦੀ ਲੋਥ ਭਰੀ ਹੈ
 ਮੜ ਮੁਰਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਟੇਟਾ ਅਤੇ ਬੂੜਾ ਕਲਾਲ
 ਏਹ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨੀਂ ਪਏ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁ ਤਾਂ
 ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਏਹ ਕਲਜੁਗ ਹੈ ਜੀਆਂ ਕਾ ਵਿਸਾਹ ਥੋੜਾ ਹੈ ਵਾਸਤੇ
 ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੇ ਏਹ ਸਾਂਗ ਬਖਸ਼ੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਕਰ ਹੱਸਿਆ
 ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਬੱਚਾ ਕਲਜੁਗ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਕੋਈ ਕੋਈ ਧਰਮੀ ਰਹਿਨਗੇ ਲੱਖਾਂ ਸਿੱਖਾਂ
 ਵਿਚੋਂ ਤੁਸਾਂ ਪੰਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਵਿਸਾਹ ਟਿਕਿਆ ਹੈ ਸੁਣੋ ਬੱਚਾ ਸਿੱਖੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗੀ
 ਪਰ ਧੰਨ ਤੁਸਾਡੀ ਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਿ ਪਿਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜਾਹ ਅੰਗਦਾ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ
 ਹਉਂ ਸੋ ਤੂੰ ਤੂੰ ਸੋ ਹਉਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨ ਬੱਚਾ ਅੰਗਦਾ ਹੁਣ ਤੂੰ
 ਜਾਹ ਤੂੰ ਨਾਲ ਦੀ ਲਾਇਕ ਨਾਹੀਂ ਤੂੰ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਹੋਯਾ ਜੱਗ ਤੇਰਾ ਚੇਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਏਹ ਤੇ ਹੋਰ ਜਣੇ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਜੁ ਅਸਾਡਾ ਕੀ ਰਾਹ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਦੋਹਾਂ ਜੋਗ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭਾਈ

ਬਾਲਾ ਜਟੇਟਾ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਏਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਬਿਖ ਫਲ ਖਾਏ ਸੇ ਤਿੱਥੇ ਮੈਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲੜ ਲਗੀ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਬੱਚਾ ਅੰਗਦਾ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਸਭ ਬਖਸ਼ੀ ਸੁਣ ਬੱਚਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਹ ਹਉਂ ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਉਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਲਈ ਸਾਂਗ ਬਖਸ਼ਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਯਾ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਹ ਸੈ ਛਿਆ ਨਵਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਂਗ ਬਖਸ਼ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਲੈ ਕਰ ਪੈਰੀਂ ਪਿਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬੱਚਾ ਇਥੋਂ ਭੱਜ ਜਾਹ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਾਂ ਹਉਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਈਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਰੱਜਕੇ ਕਰੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਬੱਚਾ ਤੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸੋ ਮੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਤੂੰ ਖਡੂਰ ਜਾਇ ਇਕ ਨਿਹਾਲਾ ਜੱਟ ਜਾਤ ਦਾ ਰੰਧਾਵਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਵੀਂ ਓਹ ਤੇਰਾ ਸਿੱਖ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਓਹ ਫੁੰਡ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਤੰਗ ਕਰਨਗੇ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕਰ ਖਡੂਰ ਆਯਾ ਜਾਇ ਨਿਹਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਨਿਹਾਲਾ ਗੋਹਾ ਥਪਦਾ ਸੀ ਨਿਹਾਲੇ ਡਿੱਠਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਯਾ ਹੈ ਪਰ ਵੱਡੀ ਜੋਤ ਵਿਚ ਆਯਾ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਭ ਇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲਾ ਆਯਾ ਆਇਕਰ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਫਹਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਹੀਂ ਸਮਾਣੇ ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਹਾਲੇ ਰੰਧਾਵੇ ਜੱਟ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਛਿਪ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣੇ ਤਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਛਿਪਾਇ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲੇ ਜੱਟ ਨੇ ਹੱਥ ਧੋਤੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅੰਧੇਰੀ ਕੋਠੜੀ ਸੀ ਤਿੱਥੇ ਬੈਠਾਯਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਇੱਥੇ ਛਿਪੀਐ ਰਾਤ ਦਿਨ ਏਥੇ ਹੀ ਛਿਪੇ ਬੈਠੇ ਰਹੀਐ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਨਾਹੀਂ ਜੋ ਕੰਮ ਆਖਣ ਸੋ ਨਿਹਾਲਾ ਕਰੇ ਕਹਿਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਨਾਹੀਂ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਗਦ ਨੇ ਵਿਦਾ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਫੇਰ ਅਜਿੱਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਤੇ ਬੂੜੇ ਕਲਾਲ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਇਕ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਇਕ ਕਮਲਾ ਸਿੱਖ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਮਲਾ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਘਾਹ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਕਮਲਾ ਜੋ ਘਾਹ ਨੂੰ ਗਿਆ ਮਹੀਂ ਗਾਈਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਚਾਰ ਜੋਗੀ ਆਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਨ ਲੱਗੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਭਗਤ ਹੈ ਸੋ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ

ਕਮਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਮਲੇ ਨੂੰ ਜੋਗੀਆਂ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਿੱਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਇਕ ਅਸਾਡਾ ਸਨੇਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਆਖਿਆ ਜੇ ਅਸਾਡੀ ਚੁਟਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਘਾਹ ਮਾਰ ਲਈਂਗਾ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਆਖਿਆ ਘਾਹ ਅਸੀਂ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਘਾਹ ਫੇਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਵੱਡੀ ਪੰਡ ਘਾਹ ਦੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਕਮਲੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦਿੱਤੀਆਨੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਬਿਭੂਤ ਦੀ ਚੁਟਕੀ ਭੀ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਆਖੀਂ ਜੋਗੀ ਦੇ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਭਰੀ ਘਾਹ ਦੀ ਆਣ ਸੁੱਟੀ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਕਮਲਿਆ ਤੁਰਤ ਹੀ ਆਇ ਗਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਇਕ ਵਾਰ ਜੋਗੀਸਰ ਓਥੇ ਆਏ ਸਨ ਓਨਾ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਉਂ ਤਪੇ ਕਾ ਸੇਵਕ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਆਖਿਆ ਇਕ ਸਨੇਹਾ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਅਸਾਡਾ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਘਾਹ ਲੈਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਨੇਹਾ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਘਾਹ ਫੇਰ ਹੋਇ ਪਿਆ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਭਰੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਨੇ ਅਤੇ ਇਕ ਚੁਟਕੀ ਭੀ ਦਿੱਤੀਆਨੇ ਫੇਰ ਆਪ ਕਿਥਾਈਂ ਛਪਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਮਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਅਸਾਡਾ ਸਨੇਹਾ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਹ ਦੇਖਾਂ ਕੇਹਾ ਸਨੇਹਾ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਚੁਟਕੀ ਬਿਭੂਤ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲੈ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਿਆ ਅਸਾਡੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਵਸਤ ਕਮਲੇ ਆਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵੱਡਾ ਚੱਲਣ ਹੋਇਆ ਏਹ ਬਿਭੂਤ ਕੀ ਚੁਟਕੀ ਕਮਲੇ ਆਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲੇ ਲੈ ਚਲਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲੇ ਹੀ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖ ਭੇਜਯਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੱਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਜਾਇ ਚਲਾਣਾ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਲਖਮੀਦਾਸ ਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਵੇ ਕਮਲਿਓ ਸਿੱਖੇ ਕਦੀ ਕੋਈ ਏਵੇਂ ਭੀ ਚਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਕੇ ਵਿਦਾ ਹੋਕਰ ਚਲੇ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਏ ਪੱਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਇਨਿਕਲੇ ਕਮਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਾਲੋਂ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਇਕ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਸਧਾਰਣ ਸਿੱਖ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਰਹਿਤ ਕੇਹੀ ਸੀ ਇਕ ਚਾਦਰ ਤੇੜ ਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ

ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇਕ ਕੱਪੜਾ ਸਿਰ ਤੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਇ ਪੈਰੀਂ ਪਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਹਉਂ ਸਮਾਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਸਮੱਗੀ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਦੀ ਮਾਉਂ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰਾਰ ਸੀ ਹਉਂ ਸਧਾਰਣ ਕੇ ਦਹੀਂ ਵੜੇ ਖਾਇਕਰ ਚਲਾਂਗਾ ਤਾਂ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਠਾਰਾਂ ਦਿਨਾ ਨੂੰ ਸਰਾਧ ਹੈਨ ਨਉਮੀ ਕਾ ਸਰਾਧ ਸਧਾਰਣ ਕੇ ਪਿਉਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਦਹੀਂ ਵੜੇ ਖਾਇ ਕਰਦਸਮੀ ਕੋ ਚਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਕਹਿਨੇ ਨਾਲ ਧੁੰਮ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਅਜਿੱਤੇ ਨੇ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਆਇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਏਹ ਕੀ ਕਾਰਣ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਹੋ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਭੀ ਆਯਾ ਅਤੇ ਧੀਰੂ ਨਾਈ ਭੀ ਆਯਾ ਅਤੇ ਬੂੜਾ ਕਲਾਲ ਭੀ ਆਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਲਖਮੀਦਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਸਦਵਾਓ ਮੈਂ ਸਮਾਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਿਰੀਚੰਦ ਹੋਰੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਲਖਮੀਦਾਸ ਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਭੀ ਆਏ ਪੱਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਇਕਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਕਿੱਧਰ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਓ ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕਰ ਸੱਦ ਲੈ ਆਓ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਉਠਕਰ ਸੱਦਨੇ ਨੂੰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਹਉਂ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੰਗਣਾ ਹੈਈ ਸੋ ਮੰਗ ਲੈ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਗਰੇ ਮੇਰਾ ਕੁੜਮ ਬੰਦੀਖ ਨੇ ਹੈ ਸੋ ਛੁੱਟੇ ਮਾਂਬਲੇ ਬਦਲੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੱਚਾ ਸਧਾਰਣਾ ਕੁਛ ਅਜੇਹਾ ਮੰਗ ਜੋ ਕੰਮ ਆਵੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਧਾਰਣ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਕੁੜਮ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਫੇਰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਧਾਰਣਾ ਤੁਧ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕੁਛ ਅਜੇਹਾ ਮੰਗਦੋਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਕੁੜਮ ਛੁੱਟੇ ਹੋਰ ਮੈ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਛੁਟਿਆ ਆਜ ਸੰਮਤ ੧੫੯੭ ਅੰਸੂ ਸੁਦੀ ਦਸਮੀ ਕੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਣੇ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜੁੜ ਗਏ ਤਿਨਾਂ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਸਦਾਇ ਲੈਹੋ ਨਾਨਕਤਪਾ ਸਮਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਢਾਹਿ ਮਾਰੀ ਪਿੱਛੋਂ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਜੀ ਮੈਂ ਮੁੱਠਾ ਮੈਨੂੰ ਹੱਥ ਕੁਛ ਨਾ ਆਯਾ ਇਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖੜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਿਛੇ ਮੈਂ ਘਰ ਭੀ ਉਜਾੜਿਆ ਅਤੇ ਇਨੇ ਚਿਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜਟੋਟੇ ਨੇ ਆਣ ਪੋਟੀ ਮਾਰੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਸਮਾਲ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲੇ ਲੈ ਚਲ ਭਲੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕੀਤੀਆ ਹੈਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਾਇ ਹਾਇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠਾ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਪਹਿਲੋਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਸੱਦ ਲਿਆਵਹੁ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸਧਾਰਣਾ

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਛਮੰਗ ਤਾਂ ਤੈਂ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਕੁੜਮ
ਆਗਰੇਬੰਦੀਖਾਨੇ ਹੈ ਸੋਛੁੱਟੇ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਤਾਂ ਛੁੱਟਾ ਤੇਰਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋਵੀਗਾ ਜੇ ਕੁੜ ਬੋਲੇਗਾ
ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਸਧਾਰਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੈਂ ਏਹੋ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਜੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬਾਹਰ ਕੁਰਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੱਦੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਦੋਂ ਆਯਾ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਚਾ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲੇ ਹੀ ਰਹੇਂਗਾ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਬੁਰ
ਨਾਹੀਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੇਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਹਰਿਜਸ ਕਰਦਾ ਚਲੀਂ ਤੁਧ ਨੂੰ ਹਉਂ ਛੱਡਦਾ
ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਇਤਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਕਰ ਬਾਲੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਧੀਰਜ ਦੇਤੇ ਭਏ ਤੇ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਜੋ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਨ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਛ ਕਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਸਰਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਇਕ ਚੋਜ ਕਰਨਾ
ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਅਸਾਡਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਏਥੇ ਰਹੀਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ ਸਿੱਖ ਰਲਕੇ ਆਵਨਗੇ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਨਗੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਹੀਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਾਇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਕੰਮ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਂ ਅਸੀਂ ਓਸੇ ਵਕਤ ਤੇਰੇ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵਾਂਗੇ ਔਰ ਸਭ
ਧਰਮਸਾਲਾ ਦੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰਖਣੀ ਤੇ ਜੋ ਆਇਕਰ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕੁਛ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਸਮਾਇ ਗਏ ਹੈਨ ਕਿ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਨ ਕੇ
ਗਏ ਹੈਨ ਤੇ ਸਭਕੋ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜੇ ਤੇ ਸ਼ੋਕ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਹਾਜ਼ਰਾ
ਹਜ਼ੂਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵਾਂਗੇ
ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਤੇ ਸਾਡਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਤਾਂ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਵਿਯੋਗ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾਂ
ਜੋ ਕੰਮ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਅਸਾਂ
ਓਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੰਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾ ਸਫਰ ਵੀ ਕਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕੋ
ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਸੋ ਉਨ ਪਾਥਰਾਂ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂ ਉੱਪਰ ਸਾਯਾ
ਪਾਯਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਦੇਵ ਦਾਨੋ ਪਸੂ ਪੰਛੀ ਸ਼ੇਰ ਹਾਥੀ ਤੇ ਕੀੜੀਆਂ ਤਾਈਂ ਸੱਚੇ ਮਾਰਗ ਕੇ ਰਸਤੇ
ਪਾਯਾ ਹੈ ਅਬ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਹੁਕਮ ਓਸ ਸੱਚੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਅਪਨਾ ਪੰਥ
ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਚਲਾਉ ਸੋ ਬਾਲਾ ਅਬ ਇਨਾਂ ਪੁੱਤਾਂ ਕੋ ਬਹੁਤ ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਵੁਹ ਤਾਂ ਹੰਕਾਰ ਕਰਕੇ
ਬਹੁਤ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਤਾਂ ਅਵਧੂਤ ਮਤਾ ਧਾਰਣ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਾਲ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦਾ
ਚਲ ਉਣਾ ਬੜਾ ਕਠਿਨ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਨਾਮ ਈਸ਼ਰ ਦਾ ਜਪਣਾ ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਜੋ
ਜਿਨਾ ਨੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮਨ ਮਰਕਟ ਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਰੂਪੀ ਸੰਗਲੀ
ਪਵੇ ਸੁਵਾਸ ਸੁਵਾਸ ਨਾਮ ਦਾ ਰਟਨ ਹੋਵੇ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਲਾਠੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਮਨ ਮਰਕਟ ਵਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਕਾਰਣ ਜੋਤੀ
ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਉ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੈਰਾਗਾ ਛੁਟ ਗਿਆ

ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਹ ਜੋ ਤੁਈਲੋਕੀ ਕਾ ਬੋਝ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਬਿਨਾ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫੁੰਡਿਆ ਹੈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਭਦਾ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ ਤਾਜ ਹੈ ਸੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਹਾਥ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਉਸਕੀ ਮੋਹਰਬਾਨੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਉਸਕੇ ਵਡਿਆਈ ਹਾਥ ਆਤੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਹਿਬ ਹੱਥ ਵਡਿਆਈਆਂ ਜਿਸਭਾਵੇ ਤਿਸ ਦੇ ॥ ਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕਰ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਸਵੇਰ ਸਬ ਸਿੱਖ ਅਕੱਠੇ ਹੋਇਕੇ ਆਏ ਤੇ ਓਥੇ ਆਇਕੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮਾਇ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਬ ਜਣੇ ਆਏ ਅਜਿੱਤ ਰੰਧਾਵਾ ਤੇ ਬੁੜਾ ਕਲਾਲ ਅਤੇ ਬੁੱਢਾ ਜੱਟ ਤੇ ਧੀਰੋ ਨਾਈ ਏਨਾ ਚਵਾਂ ਜਣਿਆ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਥੇ ਤਾਂ ਰੋਲਾ ਪੈ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਬਾਲੇ ਕਉ ਸਦਵਾਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਓਨਾਂ ਨੇ ਸੱਦਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਦੱਸ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਕਿੱਥੇ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਜੰਮਨ ਮਰਨ ਥੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਓਨਾਂ ਚਹੁ ਸਿੱਖਾਂ ਤਾਂ ਈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਅਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੀ ਸਾਖੀ ਕਰ ਸੁਣਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ ਅਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੈਠੇ ਸੇ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੁ ਤਾਂ ਅਜਿੱਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅ ਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਥੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਪਰ ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਜਗਤ ਕੀ ਰੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਕੇ ਵਿਖਾਲੇ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪ ਸਣ ਦੇਹੀ ਸੱਚ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ ਹੈਨ ਅਰ ਜਗਤ ਮੇਂ ਜ਼ਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮੋਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਓਹ ਸਦਾਹੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਅਰ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾ ਏਹ ਹੋਯਾ ਸੀ ਜੋ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੇ ਉੱਪਰ ਗੋਰਖਨਾਲ ਗੋਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਾਲ ਮਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਅਇ ਪਰਾਪਤ ਭਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਕਾਲ ਆਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਜਾਤੀ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਡਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲ ਗੋਰਖ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਪੁੱਛਿਆ ਰੇ ਕਾਲ ਤੂੰ ਕਹਾਂ ਆਯਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਈਹਾਂ ਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ ਤਬ ਕਾਲ ਬੋਲਿਆ ॥ ਕਾਲੋ ਵਾਚ ॥ ਸੁਣ ਰੇ ਗੋਰਖ ਉਠਤ ਮਾਰੋਂ ਬੈਠਤ ਮਾਰੋਂ ਮਾਰੋਂ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੇਂ ਜਾਲ ਹਮਾਰਾ ਕਹਾਂ ਕਰੋਗੇ ਪੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਗੋਰਖੋ ਵਾਚ ਸੁਣ ਰੇ ਕਾਲ ਮੈਂ ਉਠਤ ਜਾਗੋਂ ਬੈਠਤ ਜਾਗੋਂ ਜਾਗੋਂ ਸੋਯਾ ਸੂਤਾ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਤੇ ਰਹੋਂ ਨਿਆਰਾ ਤਉ ਗੋਰਖ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣ ਕਾਲ ਮੈਂ ਚਾਰ ਜੁਗ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਂ ਮੈਂ ਅਵਧੂਤ ਹੋਂ ਤਾਂ ਕਾਲ ਫੇਰ ਬੋਲਿਆ ॥ ਕਾਲੋ ਵਾਚ ॥ ਸਗਲ ਧਰਤ ਕੀ ਡੁੱਬੀ ਬਨਾਵੋਂ ਅ ਕਾਸ਼ ਕਾ ਪਾਵੋਂ ਪਾਰਾ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਕਾ ਈ ਧਨ ਜਾਰੋਂ ਤੂੰ ਕਾਹੇ ਰਹੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਕਾਲ ਨੇ ਇਉਂ ਕਹਿਆ

ਤਬ ਗੋਰਖਨਾਥ ਰੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਕਹਿਆ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀਆਖਿਆ
 ਜੋ ਕਾਲ ਗੋਰਖ ਕੋ ਬੋਲਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਰ
 ॥ ਸੁਣ ਰੇ ਕਾਲ ਗੋਰਖ ਧਰਤ ਤੇ ਚੌੜਾ ਆਕਾਸ਼ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਜਤੀ ਜਿਹਬਾ ਕਾ ਸੂਚਾ ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਹਬਾ ਇਕੋ ਡਾਲ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਗੋਰਖ ਬਚੀਐ ਇਤ ਬਿਧ ਕਾਲ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰੇ ਕਾਲ ਜੋ ਨਰ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਜਤੀ ਹੈਨ ਅਰ ਜਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾ ਬਚਨ ਸਤਿ
 ਹੈ ਜੋ ਵਚਨ ਕਰਨਾ ਤਿਸ ਕੋ ਪਾਲਣਾ ॥ ਕਾਲੋ ਵਾਰ ॥ ਸੁਣ ਰੇ ਨਾਨਕ ਤੈਂ ਪਾਇ ਪਲਕ ਕੀ
 ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਕਾਲ ਕੇ ਸਾਜ ॥ ਕਾਲ ਤਮਾਰਾ ਇਉਂ ਮਾਰੇਗਾ ਜਿਉਂ ਤਿੱਤਰ ਕੋ ਬਾਜ ॥
 ੫ ॥ ਤਬ ਕਾਲ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਇਕ ਪਲਕ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਕੇ ਪਾਉ ਕੀਤੈ ਨੂੰ
 ਖਬਰ ਨਾਹੀਂ ਮੈਂ ਐਸਾ ਛਟਿ ਹਾਂ ਜੋ ਬਾਜ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਮਾਰ ਲੇ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਸਭੀ ਦੇਖਦਿਆਂ
 ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਰ ॥ ਸੁਣ ਰੇ
 ਕਾਲ ਹਮ ਪਾਇ ਪਲਕ ਕੀ ਖਬਰ ਨਾਹੀਂ ਹਮ ਬਾਂਧੀ ਸੱਚੀ ਧੀਰ ॥ ਜਿਨ ਪਰਕਿਰਤਾਂ ਵਸ
 ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਈ ਕਾਲ ਕੇ ਪੀਰ ॥ ੬ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲ ਜਿਨਾਂ
 ਮਨੁੱਖਾਂ ਪਰਕਿਰਤਾਂ ਵਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਭੀ ਪੀਰ ਹੈਨ ਉਨ ਪਰ ਤੇਰਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ
 ਚਲਤਾ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਜ਼ੋਰ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਚਲਤਾ ਜਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਉਂ ਬੋਲਿਆ ॥
 ਤਬ ਕਾਲ ਰੁੱਸ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਕਾਲ
 ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਅੰਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਆਯਾ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਅਰ ਰਿੰਜ ਅਸਾਂ ਤੇ
 ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਏਹ ਭਲੀ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਫੇਰ ਕਾਲ ਕੋ ਸੱਦਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਰ ॥ ਆਵੇ ਕਾਲ ਕਹਾਂ ਕੋ ਨੱਸੇ ॥ ਕਾਲ ਖੜਾ ਸਿਰ
 ਉਪਰ ਹੱਸੇ ॥ ਚੌਦਾਂ ਤਬਕ ਕਾਲ ਕੇ ਵੱਸ ॥ ਕਿਤ ਕੋ ਜਾਈਐ ਕਾਲ ਤੇ ਨੱਸ ॥ ਕਾਲ ਕੇ ਵੱਸ
 ਹੈ ਰਾਮ ਰਸੂਲ ॥ ਨਾਨਕ ਬਰਸਰਿ ਕਾਲ ਕਬੂਲ ॥ ੭ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਕਾਲ ਅਸੀਭੀ ਤੇਰੀਆਨ ਰੱਖਾਂਗੇ ਅਸਾਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀ ਤੇਰੀ
 ਮਾਨ ਰੱਖਾਂਗੇ ਜਗਤ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਸਰੀਰ ਛੱਡਾਂਗੇ ਅਰ ਜਗਤ ਕਹੇਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਕਾਲ ਸੰਤਾਂ
 ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਤੇ ਡਾਢਾ ਹੈ ਤੇਰੀ ਆਨ ਰੱਖਕੇ ਫੇਰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਸਵਾਧਾਨ ਕਰਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਪਰ ਤੇਰੀ
 ਮਾਨਤਾ ਘਟਣ ਨ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਉਂ ਕਹਿਆ ਤਬ ਕਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ
 ਹੀ ਰੱਖੀ ਮੇਰੀ ਭੀ ਆਨ ਰਹੇਗੀ ਤੁਸਾਂ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰੀ ਆਨ ਕਿਨ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਤਬ ਕਾਲ ਖੁਸ਼ੀ
 ਹੋਕਰ ਚਲਿਆ ਸੋ ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਓ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸੀ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ
 ਮੂਰਤਿ ਸੀ ਉਨਾਂ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਜਨਮ ਲਿਯਾ ਸੀ ਅਸਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਸੁਣੋ
 ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਤਾਂ ਲੇਪ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਜੈਸੇ ਆਏ ਹੈਂ ਤੈਸੇ
 ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਲਿਖਾ ਜਾਇ ਕੇ ਦੁਖੇ ਕੁਛ ਹੈਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਏਹ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਈ

ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਭੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜ
ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈਸੀ ਓਹ ਤਾਂ ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਥੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈਸੀ ॥ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਮੰਗਲਵਾਰ ਕਾ ਆਯਾ ਤਾਂ ਅਜਿੱਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਅਤੇ ਬੂੜਾ ਕਲਾਲ ਬੂਟਾ ਜੱਟ
ਅਤੇ ਧੀਰੋ ਨਾਈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਹ ਸਾਰੇ ਜਣੇ ਬੂੜੇ ਰਮਦਾਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਆਖ
ਭਾਈ ਬੂੜਿਆ ਤੂੰ ਜੋ ਕਦੀ ਕਦੀ ਆਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਪਾਸ
ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਗੁਰੂ ਹੋਵੇ ਤਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਆਖ ਦੇਖਾਂ
ਬੂੜਿਆ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਬੂੜੇ ਰਮਦਾਸ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਲੂਮ ਨਾਹੀਂ
ਗੁਰੂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਪਰ ਰਾਤੀਂ ਸਮਾਧ ਲਗੇਗੀ ਤਾਂ ਸਹੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਏਹ ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਸਧਾਰਣ
ਸਿੱਖ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਸਧਾਰਣ ਕਹਿਆ ਆਈਏ ਜੀ ਬਹੀਏ ਜੀ ਹਉਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯਾ
ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਯਾ ਉਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਸਧਾਰਣ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਾ
ਦਿਨ ਬਿਤਾਯਾ ਅੱਗੋਂ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਏਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਰਹਿਰਾਸ ਕੀਤੀ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜ੍ਹ ਕੇ
ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਆਰਤੀ ਕੀਤੀ ਆਰਤੀ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸਧਾਰਣ ਇਨਾਂਦਾ ਮਹਿਰਮ ਸਾ ਜਾਂ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ
ਆਖਿਆ ਉਠੀਏ ਜੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੀਏ ਤਬ ਓਹ ਸਿੱਖ ਉਠੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਇਸ਼ਨਾਨ
ਕਰਕੇ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹੀ ਫੇਰ ਜਪਕਾ ਭੋਗ ਪਾਇਕੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਕਰ
ਸੁਖਮਨੀ ਪੜ੍ਹੀ ਸੁਖਮਨੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਰਤੀ ਕੀਤੀ ਆਨੇ ਦੋਇ ਵਕਤ ਆਰਤੀ ਹੋਂਦੀ ਸੀ ਪਹਿਰ
ਰਾਤ ਗਈ ਅਤੇ ਵਡੇ ਸੋਝਲੇ ਜੋ ਕੁਛ ਰਹਿਰਾਸ ਸੀ ਸੋ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬੂੜੇ ਕਲਾਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਓਨੇ
ਅਜਿੱਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਤੇ ਬੁੱਢੇ ਜੱਟ ਅਤੇ ਭਗੀਰਥ ਅਣਦ ਅਤੇ ਧੀਰੂ ਨਾਈ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬੂੜਿਆ
ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਸੈਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧ ਲਗੇਗੀ ਤਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਧ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ
ਰਾਤੀ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧ ਲਗੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੂੜਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਪਿਆਰਿਓ ਸਿੱਖੋ ਗੁਰੂ ਅੰਦਰ ਹੈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਨਾਹੀਂ ਨਿਹਾਲੇ ਰੰਧਾਵੇ ਜੱਟ ਦੇ
ਘਰ ਖਡੂਰ ਖਹਿਰਿਆਂ ਦੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀ ਖਬਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਹੀਂ ਗਿਰਾਂਇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ
ਜਾਣਦਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਏਥੇ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀਂ ਵਡੇ ਝਲਾਂਗੇ ਓਹ ਨਿਹਾਲੇ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੰਧਾਵੀ ਜੱਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰੰਧਾਵੀ ਜੱਟੀ
ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਬੂਹਾ ਦੇਕਰ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਤਬ ਓਹ ਜਿੰਦਾ ਦੇਕਰ ਅਪਣੇ ਕੰਮ
ਲਗਦੀ ਹੈ ਅਜੇਹੀ ਜੁਗਤ ਗੁਰੂ ਖਡੂਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮਿਲਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਚਾਰੇ ਸਿੱਖ ਖਡੂਰ ਖਹਿਰਿਆਂ ਦੀ ਆਏ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਅਸੀ ਤਾਂ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਐਂਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਹੋਇਕੇ ਗਿਆ ਤੇ

ਏਹ ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਖਡੂਰ ਖਹਿਰਿਆਂ ਦੀ ਆਏਤਦ ਬੂੜੇ ਰਮਦਾਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਕੇਹੜੇ
 ਘਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੂੜੇ ਰਮਦਾਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਰੰਧਾਵੀ ਦੇ ਘਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬੂੜੇ ਰਮਦਾਸ ਆਲਕੇ
 ਬੂਹੇ ਤੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਬੂਹਾ ਮਾਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਖੁਲਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਬੂੜੇ ਰਮਦਾਸ
 ਆਖਿਆ ਰੰਧਾਵੀਏ ਬੂਹਾ ਖੋਲ ਤੇਰੇ ਘਰ ਸਿੱਖ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰੰਧਾਵੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ
 ਕੇਹੜੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬੂੜਾ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਛਿਪ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਦਰਸ਼ਨ
 ਕਰਨ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਰੰਧਾਵੀ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਗਈ ਤਾਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
 ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਰੰਧਾਵੀਏ ਤੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਛਿਪ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤੂੰ ਬੂਹਾ ਖੋਲ ਜਿਉਂ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਿਉਂ
 ਕਰੀਏ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਗੱਲ ਕਾਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਰੰਧਾਵੀਏ
 ਓਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿੱਖ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸਿੱਖ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ
 ਆਉ ਤਾਂ ਰੰਧਾਵੀ ਜੱਟੀ ਆਇ ਕਰਕੇ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰੇ
 ਅੰਦਰ ਵਾੜ ਲੀਤੇ ਉਨਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੰਤੋਖ ਹੋਯਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ
 ਰਾਜੀਰਹੇ ਓਹ ਸਿੱਖ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਆਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੂੜੇ ਰਮਦਾਸ ਦੇ
 ਮਨ ਵਿਚ ਏਹ ਆਈ ਜੋ ਕਿੱਥੇ ਗੁਰੂ ਛਿਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੱਧਾ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਜੀਆਂ ਕੀ ਜਾਣਨਹਾਰ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਆਪ ਕੀਆ
 ਤਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਜੋ ਏਹ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਭੋਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੀ ਜੋ ਇਕ ਲਬਾਣੇ ਚਾਵਲਾਂ ਕੀ
 ਗੂਣ ਆਣਕਰ ਸੁੱਟੀਆਸ ਅੱਗੋਂ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਰੇ ਭਾਈ ਰੰਧਾਵੀ ਦਾ ਘਰ ਏਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ
 ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਧ ਜੱਟੀ ਰੰਧਾਵੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕੰਮ ਹੋਤਾਂ ਲਬਾਣਾ ਬੋਲਿਆ ਈਹਾਂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਰੰਧਾਵੀ ਦੇ
 ਘਰ ਅਤੇ ਡੋਗਰਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਈ ਹੈ ਸਾਰੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ
 ਗੁਰੂ ਰੰਧਾਵੀ ਦੇ ਘਰ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਚਾਵਲ ਸੇ ਬਹੁਤ ਅੱਛੇ ਅਰ ਖੰਡ ਸੀ ਮੈਂ ਕਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਹੀ
 ਲੈ ਜਾਉਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰਸਨਾ ਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਅਰ ਪਿੱਛੇ ਸਾਥ ਬਹੁਤ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਾਂ
 ਨੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਜਾ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਅਰ ਅਗਲੇ ਦਿਹੜੇ ਦਾ ਵਾਨ
 ਲਗਾ ਰੰਧਾਵੀ ਜੱਟੀ ਦੇ ਘਰ ਲਬਾਣੇ ਸਿੱਖ ਬਹੁਤ ਆਏ ਤੇ ਰੰਧਾਵੀ ਜੱਟੀ ਦੇ ਘਰ ਕਿਸੀ
 ਨੇ ਖੰਡ ਆਣ ਡਾਰੀ ਕਿਸੀ ਨੇ ਚਾਵਲ ਆਨ ਡਾਰੇ ਕਿਸੀ ਨੇ ਕਣਕ ਆਣ ਡਾਰੀ ਸਾਰਾ ਅੰਦਰ
 ਬਾਹਰ ਰੰਧਾਵੀ ਦਾ ਭਰ ਗਿਆ ਸੰਗਤ ਸਾਰੇ ਗਿਰਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਵੇ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਅਰਦਾਸ
 ਕੀਤੀ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੀ ਬਨਿਵਾਜ਼ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਦਰਸ਼ਨ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸੰਗਤ
 ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਹਰ ਆਏ ਜਾਂ ਬੂੜਾ ਰਮਦਾਸ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਹੀ
 ਸੰਗਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਈਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬੂੜੇ ਦੇ ਕੰਨ ਉਘੜ ਗਏ ਜੋ ਭਾਈ
 ਇਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਿਸ ਦਿਤੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਭੁੱਤੇ ਲਾਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਮਨ ਵਿਚ ਅਭਿਮਾਨ ਕੀਤਾ

ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੁੱਲਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮੇ ਅੰਦਰ ਹੱਥ ਜੋੜਿਓਸ ਜੋ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਖਸ਼ੇ ਜੀ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈਂ ਮੈਂ ਭੁੱਲਾ ਹਾਂ ਜੀ ਬਖਸ਼ੀਏ ਹਉਂ ਖਰਾ ਪਤਿਤ ਹਾਂ ਮਨ ਅੰਦਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀਯਾਸੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਜਾਣੀਜਾਣ ਜੀਆਂ ਕੀ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਜਾਣ ਕੇਜੋ ਬੁੜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅੰਦਰੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਸ਼ੇਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬੁੜਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿੱਖ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੰਜੀ ਬਹੇਗੀ ਤਾਂ ਪੀੜੀ ਰਮਦਾਸ ਕੀ ਭੀ ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਏਹ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬੁੜੇ ਨੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜਿਸਕੀ ਗੁਰੂ ਰੱਖੇਗਾ ਤਿਸ ਕੀ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮਗਰ ਮਹਿ ਥਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਹ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਗੁਰੂ ਰੱਖੇਗਾ ਏਹ ਖੁਸ਼ੀ ਬੁੜੇ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਜਦ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਲਿਖਾਵਟੇ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਖੀ ਲਿਖੀਗਈਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਚਅਤੇਆਪਵਿਚ ਭੇਦ ਭਿੰਨ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋਂਤੋੜੀ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਬਰ ਆਹੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠਾ ਆਹਾ ਸੋ ਮੈਂ ਲਿਖਵਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਇਕ ਵੱਡਾ ਅਸਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੇਹਾ ਅਸਚਰਜ ਡਿੱਠਾ ਸਾਈ ਸੋ ਕਹੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਾਈ ਨਾਹੀਂ ਕੇ ਜਾਪੇ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਜੀਆਂ ਦੇ ਬਾਬ ਕਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕੁਛ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਵਣਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਖਿਆਲ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਹਾ ਪਰ ਤੁਸਾਡਾ ਬਚਨ ਫੇਰਿਆ ਨਾਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਨਾਲੇ ਸੀ ਜੋ ਪਸਚਮ ਦਿਸਾ ਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥਾਈਂ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਯਾ ਬੱਚਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਸ਼ਬਦ ਰਹਿਰਾਸ ਕਾ ਵੇਲਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਚਉਂਕੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਜ ਤੀਆ ਡੰਗ ਹੋਯਾ ਹੈ ਮੈਂ ਖਾਧਾ ਪੀਤਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀਂ ਮੈਥੋਂ ਸ਼ਬਦ ਹੋਂਦਾ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆਉਂਠ ਤੈਨੂੰ ਕੁਛ ਦੱਸੀਏ ਤੂੰ ਖਾਹ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਤੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਕਹਿਣਾ ਨਾਹੀਂ ਤੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵੇ ਸੋ ਤੂੰ ਲੈ ਲਵੀਂ ਜਾਂ ਏਹ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੋਂ ਉਠ ਕਰ ਦੱਖਣ ਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕੁਛ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਪੁਰਖ ਚਲਿਆ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ

ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਏਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਓਸ ਪੁਰਖ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕਰ ਡੰਡੋਤ ਕਰੀ ਤੇ ਕਹਾਭਾਈਧੰਨ ਹੈਂ ਸੀ ਨਾਨਕ ਜਿਸਦੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਤ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈਂ ਜਿਸਨੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਨਗੇ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜਨਗੇ ਸੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਪੂਰਨ ਪਾਪ ਕੱਟੇ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਜੋ ਪਾਪ ਹੈ ਜੋ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਲੜਕੀਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਲੈਣਗੇ ਸੋ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ੀਅਨਗੇ ਓਹਤਦਬਖਸ਼ੇ ਜਾਨਗੇ ਜੋ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਸ ਜਾਮੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨਾਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਾ ਜਾਨਨਗੇ ਤੇ ਜੋ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਸਾਂ ਜਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਮੰਨਨਗੇ ਸੋ ਨਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵਨਗੇ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਉਸਨੇ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧੰਨਜ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਹੈ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸ ਕਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਸੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਕਾ ਪਾਰਖਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਖੰਡ ਕਉ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਬਿਰਛ ਹੈ ਉਸਦੇ ਨਾਲੋਂ ਫਲ ਖਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਭੁੱਖ ਕਦੀ ਨਾ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਕੁਛ ਫਲ ਲੈਜਾਵੀਂ ਅਤੇ ਜਾਇਕਰ ਸਬਦ ਪੜ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਪੁਰਖ ਸਾਯਕਾਲ ਕੋ ਰਹਿਰਾਸ ਤੇ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜਨਗੇ ਸੋ ਪਰਮ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨਗੇ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਓਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਓਥੋਂ ਫਲ ਖਾਏ ਅਤੇ ਕੁਛ ਲੈਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਅੰਗੇਜਾਇ ਰੱਖੇ ਤੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੋਕਿਆ ਤੇ ਕਾਹਿਓਸ ਹੇ ਸੀ ਬਾਬਾਜੀ ਤੇਰੀ ਗਤੀ ਤੂਹੇਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕਾਈ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੁਅ ਹੈਂ ਕਿ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈਂ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਜਾਣੋ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੋ ਜੋ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋ ਵੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਉੱਪਰਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਜੇ ਏਹ ਸਾਂਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਪਰਖਣ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਪਿੱਛੇ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਵੀ ਸਾਂਗ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਡੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਨਿਸਚਾ ਰਖਣਾ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਕਹਾ ਹੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਨੇ ਆਗੇ ਵੀ ਕਹਾ ਸੀ ਕਿ ਲਛਮਣ ਦੀ ਤਰਾਂ ਡੋਲਣਾਂ ਨਹੀਂ ਸੋ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਲਛਮਣ ਕਿਸਤਰਾਂ ਵਸਿਸ਼ਟ ਜੀ ਡਰਾਯਾ ਸੀ ਸੋ ਕਹੀਏ ਜੀ ॥ ਸੀ ਅੰਗਦੋ ਵਾਰ ॥ ਇਕ ਸਮੇ ਸੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਲਛਮਣ ਤਾਈਂ ਕਹਾ ਹੇ ਲਛਮਣ ਅਬ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਦੇ ਘਰ ਮੇਰਾ ਵਿਵਾਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਵੇ ਜੋ ਵਿਆਹ ਸੁੱਧ ਕਰਾਵੇ ਪਰ ਹੇਲਛਮਣ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾਉਠਾਵੇਗਾ ਸੋ ਕੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਫੇਰਜੋਕਹੋ ਸੋ

ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਕਹਾ ਸੁਣ ਲਛਮਣ ਇਕ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਪੋਹਤ ਵਸਿਸ੍ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਗਜ਼ਨੀ ਮੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਓਹ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਓਹ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਹਾਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੂੰ ਲੈ ਆਉ ਪਰ ਵੇਖੀਂ ਓਹ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹਈ ਜੇ ਕੋ ਸਾਂਗ ਕਰ ਦਿਖਾਵੀ ਤਾਂ ਭਰਮੀ ਨਾਹੀ ਤੇ ਉਸਤੇ ਡਰਦਾ ਰਹੀਂ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਗਜ਼ਨੀ ਦੇਸ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋਕ ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕੋਈ ਦੱਸੇ ਨਾਹੀਂ ਚੰਡ ਭਾਲਕਰ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲਛਮਣਨੂੰ ਉੱਘ ਆਈ ਤਾਂ ਸੁਪਨਾ ਆਯਾ ਜੋ ਗਜ਼ਨੀ ਤੇ ਪਰੇ ਇਕ ਪਰਬਤ ਹੈ ਉਸਤੇ ਪਰੇ ਇਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਰਬਤ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਗੁਸਾਈਂ ਵਸਿਸ੍ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਜਾਹ ਹੇ ਲਛਮਣ ਤੂੰ ਮੁੜ ਨਾਹੀਂ ਪਰ ਡਰੀਂ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਇਕ ਅਵਧੂਤ ਖੜਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲਛਮਣ ਨੇ ਪਛਾਤਾ ਨਾਹੀਂ ਉਥੋਂ ਫੇਰ ਮੁੜ ਆਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਛਮਣ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਲਛਮਣ ਭੁੱਲ ਨਾਹੀਂ ਏਹ ਬਸਿਸ੍ਰ ਜੀ ਹਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਛਮਣ ਮੁੜਕੇ ਗਿਆ ਤੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਮੈਂ ਏਹਦੀ ਚਰਨੀਂ ਜਾਇ ਲਗਤਾ ਹੋਂ ਜਬ ਗਿਆ ਤੋ ਵਸਿਸ੍ਰ ਜੀ ਕਹਾ ਅਰੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਬਾਰੰਬਾਰ ਆਵਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਏਹ ਵਸਿਸ੍ਰ ਜੀ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਚਰਨਾਂਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਵਸਿਸ੍ਰ ਜੀ ਫੁਰਾ ਲੈਕੇ ਪਏ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੋ ਚੰਡਾਲ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਖਾਜ ਭਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੋਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਖਾਜ ਗਵਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਜੀ ਕਹਾ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁੱਲਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਵਸਿਸ੍ਰ ਜੀ ਕਹਾ ਫੇਰ ਕਦੀ ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਝੇ ਥਾਇ ਮਾਰੋਂਗਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਛੋਡੋ ਜੀ ਮੈਂ ਫੇਰ ਨਾ ਆਵਾਂਗਾ ਤੇ ਲਛਮਣ ਡਰਦਾ ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਤੇ ਜੀ ਮੈਂ ਕਹੇ ਇਸਨੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਥਾਇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਸੀ ਜਿਉਂ ਤਿਉਂ ਕਰ ਮੈਂ ਬਚਿਆ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੁੜ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਤ ਕੇ ਸੁੱਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਰਾਮਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਭਰਮ ਨਾਹੀਂ ਏਹ ਗੁਸਾਈਂ ਵਸਿਸ੍ਰ ਜੀ ਹੈਂ ਹੁਣ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਜਾਇ ਮਿਲ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਕਹਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਰਨ ਪੌਂਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖੋਂ ਕਾ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਏਹ ਤਾਰਨ ਹੈਂ ਜਿਵੇਂ ਮਾਰਨ ਗੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਨਿਵਾਜਨ ਗੇ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਜਾਇ ਕਰ ਮਿਲ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਛਮਣ ਗਿਆ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸੂਰੀ ਮਾਰਕੇ ਉਸਦਾ ਮਾਸ ਸੂਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਧ ਮੇਂ ਰਿੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤੇ ਲਛਮਣ ਕੋ ਦੇਖਕੇ ਵਸਿਸ੍ਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਕੌਨ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬਾਰੰਬਾਰ ਆਵਨਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀ ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਜਸਰਥ ਕਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਲਛਮਣ ਹੈ ਅਤੇ ਰਘੁਬੰਸੀ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧੁਆਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅੱਗੋਂ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੂੰ ਮੁੜੇ ਕਿਆ ਸਮਝਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੋ ਚੰਡਾਲ ਹੋਂ ਮੈਂ ਵਸਿਸ੍ਰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਓਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਵਸਿਸ੍ਰ ਤੋ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਰਿਖੀਸ਼ਰ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੋ ਚੰਡਾਲ ਸੂਰੀਆਂ ਚਰਾਵਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਂ ਦੇਖ ਚਮੜੇ ਕਾ ਵੱਧਰ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਮੇਂ ਹੈ ਔਰ ਮਾਸ ਖਾਤਾ ਹੂੰ ਤੂੰ ਭੁੱਲਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛੋਡ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ

ਆਯਾ ਹਾਂ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਛਮਣ ਨੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਵਸਿਸ਼ਟ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਖਾਜ ਖਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਖਾਵਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵਸਿਸ਼ਟ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹ ਜਬ ਲਛਮਣ ਖਾਣੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖੇ ਤੋ ਬੜੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਚਉਕੇ ਪੜੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਦ੍ਰਾਦਸ਼ ਤਿਲਕ ਲਗਾਈ ਔਰ ਮੁਕਟ ਧਾਰਨ ਕੀਏ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਉਰ ਕਈ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਥਾਲ ਮੇਂ ਪਰੋਸੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਦੇਖਕਰ ਪੈਰੀਂ ਪਿਆ ਤੋ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਬ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੂਆ ਹੂੰ ਤੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਰਾਮਜੀ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹੇਂਗਾ ਅਬਤੂੰ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਆਯਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਆਪਕੋ ਬੁਲਾਵਣ ਭੇਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਵਿਵਾਹ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਬਿਦੇਹੀ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਹੋਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਸਿਸ਼ਟ ਜੀ ਕੋ ਲੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤੋ ਰਾਮਚੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਉਠ ਖੜੇ ਹੂਏ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਵਿਧੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਆਪਸਮੇਂ ਬੜੀ ਪਰਸਿੰਨਤਾ ਸਾਥ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਵਸਿਸ਼ਟ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੀ ਕਾ ਵਿਵਾਹ ਕਰਾਵਤ ਭਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੀ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸੰਜੁਗਤ ਵਿਦਾ ਕੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਏਹ ਸਾਂਗ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹੈਂ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਵੀ ਚਿੱਤ ਅਸਥਿਰ ਰੱਖਣਾ ਔਰ ਡੋਲਾਇਮਾਨ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨ ਕਾਰਨ ਹੈਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇਗਾ ਸੋ ਸੱਭੇ ਭੋਜਲ ਕੋ ਪਾਰ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਖਸ਼ ਲੇਵੇਂਗੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀਆ

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਗਦ ਪਰ ਦਇਆਲਗੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸਦਵਾਇ ਕਰ ਬਹੁਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਹੋਇਕਰ ਬਾਣੀ ਕਾ ਖੁਸ਼ਾਨਾ ਅੰਗਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਤਾਰਨ ਕੋ ਅਠੱਤੀ ਪਉੜੀਆਂ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਜ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਹੂਏ ਅਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਸੁਣਾਯਾ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੱਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਾਈਂ ਸੁਣਾਯਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਇਸ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਕਉ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਅਥਵਾ ਸੁਣਕਰੇਗਾ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਭਵਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਪਵੇਗਾ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਜਪਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਬਚਾ ਇਸ ਸੰਜਮ ਜਪ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਹਿਤ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ ਹੋਰਸ ਪਾਸਿਓਂ ਮਨ ਕੋਹਟਾਇਕਰ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮੇਂ ਵਾਸਾ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਤਿੰਨ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਜਪ ਕੋ ਪੜ੍ਹੇ ਸੋ ਜਮ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਚ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹੇ ਨ੍ਰਾਇਕੇ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਮੇਂ ਵਾਸਾ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਸਦੀਵਕਾਲ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਰਚੇਗਾ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅੱਠ ਪਹਿਰ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅਧੀਨ ਰਹਾਂਗਾ ਔਰ ਉਸ ਕੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇ ਕੁਛ ਓਹ ਕਹੇਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤੇ ਉਸਕਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮਹਾਂਦੇਵ ਨੇ ਜੋ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਹੇ ਹੈਨ ਸੋਚਲਾ ਏਚਲਦੇ ਹੈਨ ਕਰਾਏ ਕਰੀਦੇ ਹੈਨ ਮਾਰਿਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਰਖਿਆਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੋਹਨ ਵਸੀ ਕਰਨ ਉਚਾਟਨ ਮਾਰਨ ਸਭ ਕੁਛ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਕੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਸਭਤਰਾਂ ਕੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਕਿ ਏਹ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਕੰਮ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਦੇ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਆਪ ਇਸ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਿਧੀ ਕਹੀਏ ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰਹੈਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਓਹ ਮੰਤ੍ਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮਖਸੂਦੀ ਚਲਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਰਕ ਕੋ ਜਾਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬਚਾ ਇਸ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੁਈ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਦੀ ਰਹਿਤ ਰਹੇਗਾ ਉਸਦਾ ਲੋਕ ਪੁਲੋ ਕਸਭ ਸੌਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਖਸੂਦ ਹਾਸਲ ਹੋਨਗੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜਾਂ ਕੋ ਇਕ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸਿੱਖ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸੋ ਓਹ ਸਿੱਖ ਜੀਵਦਾ ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਗਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਔਰ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬਚਾ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿੜਾਵਣਾ ਤੇ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਲਾਵਣਾ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਉਸਕੇ ਸੁਖੀ ਵੀ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬਚਾ ਅੰਗਦਾ ਤੇਰੇ ਕੋ ਅਬਸਭ ਸੰਗਤ ਕਾ ਵਾਲੀ ਬਨ ਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਸੱਚੇ ਮਾਰਗ ਮੇਂ ਲਾਵਣਾ ਔਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਗਦ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਣਾਯਾ ਹੈ ਨਦੀ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਪਰ ਬੈਠਕੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ਏਹ ਜਪ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਚ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਧੁਰੇਂ ਹੋਯਾ ਫੁਰਮਾਨ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸੱਚ ਨਾਮ ਜਪ ਜਪੀਐ ਕਰ ਇਸਨਾਨ॥ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ ਜਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹੇ ਸੋ ਪਾਵੇ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਕੱਟੀਐ ਜੋ ਜਪ ਸੰਗ ਲਾਵੇ ਧਿਆਨ॥ ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਕਰਕੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇ ਸੋ ਅਉਸਰ ਜਿਤੇ ਨਿਦਾਨ॥ ਜੋ ਮਨਸਾ ਮਨ ਮੇਂ ਧਰੇ ਸੋ ਪੂਰਨ ਕਰੇ ਭਗਵਾਨ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਜਪ ਜਪਤਾ ਰਹੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕੀਜੈ ਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਪ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹਾ

ਸਾਖੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਆ

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਅਤੇ ਪਾਸ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਚਾ ਤੁਧ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਧ ਕੁਛ ਮੰਗਿਆ

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਸਭ ਭੁੱਖ ਆਪ ਨੇ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟੀ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਹੇ ਦੀ ਨਦਿਆਲ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ
ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਓ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਜਾ
ਕੇ ਦੇਖ ਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਤਾਕਾਲ ਆਗਿਆ
ਲੈਕਰ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿੱਖ ਆਯਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਕਿੱਥੋਂ ਆਯਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਆਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਓਹ ਸੰਤ ਅੰਗਦ
ਜੀਕੋ ਨਾਲ ਪਾਰ ਲੈਗਿਆ ਤੇ ਇਕ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਅੰਦਰ ਗਿਆ
ਤੇ ਇਕ ਸਿੱਖ ਮਿਲਿਆ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਕਿੱਥੋਂ ਆਯਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਆਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਆਵਨ
ਗੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਆਉਨਗੇ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਏਹ ਸੱਤੇ ਨਗਰੀਆਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਓਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖਾਤ੍ਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਇਹ ਨਗਰੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਅਗਲੀ ਹੈ ਪਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਤੇ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਹੈਨ॥ ਜਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਅਗਲੀ ਨਗਰੀ ਰਾਤ ਜਾਰਹੇ ਤੇ ਓਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ
ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਦੇਖਿਆ ਤ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਉਨਾਂ ਕੋ ਪੁੱਛਿਆ
ਭਾਈ ਏਹ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਵੀ ਅਗਲੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗਾਂਹ ਗਏ
ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਛਾਂਹ ਨੂੰ ਹੈਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਰਹਿਕੇ ਸੁਬਹ
ਕੋ ਪੁੱਛਿਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਏਹੋ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਵੀ ਅਗਾਂਹ ਹੀ ਦੱਸੀ॥ ਜਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਅੱਗੇ ਰਾਤ ਜਾਰਹੇ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਕੀਆਂ
ਧਉਣਾਂ ਮੇਂ ਕਿੱਲੀਆਂ ਠੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਜਾਂ ਓਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਵੀ ਅੱਗੇ ਹੀ
ਦੱਸੀ ਜਾਂ ਓਥੋਂ ਅੱਗੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗਏ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਪਰ
ਓਹ ਨਗਰੀ ਅਪਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਰਾਤ ਪਈ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦ੍ਰ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪਸਰਾਂ ਆਈਆਂ
ਓਨਾਂ ਨੇ ਓਹ ਮਨੁੱਖ ਉਲਟੇ ਕਰਕੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਹੇਠ ਦੋ ਕਿਸੇ ਹੇਠ ਇੱਕ ਓਨਾਂ ਪੁਰਖਾਂ
ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਵੱਢ ਵੱਢ ਖਾਣ ਤਾਂ ਓਹ ਵਿਚਾਰੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਪੁਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਕੋ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ
ਓਨਾਂ ਭੀ ਅੱਗੇ ਹੀ ਦੱਸੀ॥ ਓਥੋਂ ਵੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅੱਗੇ ਕੋ ਗਏ ਤੇ ਰਾਤ ਪੈਗਈ ਪਰ ਓਥੇ
ਕਿੱਲੇ ਠੁਕੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੇ ਆਦਮੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਗਈ ਤਾਂ ਅਸਵਾਰ ਆਕਾਸ਼
ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਆਏ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਮੰਜੀਆਂ ਆਈਆਂ ਸਭ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੰਜੀ
ਅੰਗਦ ਤਾਈਂ ਵੀ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਥਾਲ ਖਾਣੇ ਦੇ ਵੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਉਤਰੇ ਇਕ ਥਾਲ ਅੰਗਦ

ਜੀ ਕੋ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਕੇ ਸੋਂ ਗਏ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜਾਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਈ ਪੁੱਛ ਨਾ ਲਿਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਤਾਂ ਓਸੇ
ਤਰਾਂ ਆਏ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੀ ਉਤਰੇ ਜਾਂ ਛਕੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਭਈ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਬੋਲਨ ਦੀ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਏਸ ਕਰਕੇ ਬੋਲੇ
ਹਾਂ ਜੇ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਆਯਾ ਹੈਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੁਛ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਹੀਂ
ਪਰ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਕੰਨ ਲਾਇਕੇ ਦੇਖ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਓਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕੰਨ
ਲਾਯਾ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼
ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜੀ ਪਹਿਲੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ
ਦੇਖੇ ਓਹ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਈ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਡਿੱਠੇ ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਪੁਰ
ਖਾਂ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾਂ ਕਰਾਈਆਂ ਤੇ ਕਰ ਜਾਈ ਹੋਏ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾਹੀਂ
ਸੋ ਏਸ ਕਰਕੇ ਹੱਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਹੋਨ ਤੇ ਸੁਣ ਭਈ ਜੋ ਤੀਸਰੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖ
ਹੋਨ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓਨਾਂ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ
ਕਰਨੀ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਤ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ
ਹੋਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਕ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਕਹਾ
ਭਈ ਓਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਮਾਤਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗ਼ਰੀਬ ਨੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ
ਪੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤੇ ਸਗੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੀਆ ਤੇ ਕੁਛ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਤੇ
ਓਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਂਹ ਹੋ ਗਏ ਹੋਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਚੌਥੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ
ਦੀਆਂ ਧੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੱਲੇ ਠਕੇ ਹੁਏ ਹੋਨ ਸੋ ਕਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਈ ਓਨਾਂ ਮਾਤਲੋਕ
ਵਿੱਚ ਜਬ ਕੀ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਦੋਂ ਤੋਂ ਲੇਕਰ ਕਬੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ਯਾ ਧਰਮਸਾਲ
ਯਾ ਸੰਤਾਂ ਸਾਧਾਂ ਅੱਗੇ ਕਦੀ ਮੱਥਾ ਨਹੀਂ ਟੇਕਿਆ ਹੰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਇਕ ਥਾਂ ਨਾਹੀਂ ਸੀ ਸਨਿਵਾਯਾ
ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੀ ਧੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿੱਲਾ ਠੁਕ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਕ ਨਗਰੀ ਦੇ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਪਸਰਾਂ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਵਢ ਵਢ ਕਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਡਿੱਠੀਆਂ ਹੋਨ ਤਾਂ ਓਨਾਂ
ਕਹਿਆ ਭਈ ਜੇ ਮ ਤਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਿਨਾਂ ਲੜਕੀਆਂ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਭਟੇ ਵੀਆਂ ਭਯੀ ਜੀਆਂ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈ
ਕਰ ਖਾਏ ਹੋਨ ਸੋ ਓਨਾਂ ਕੋ ਵਢ ਵਢ ਖਾਈ ਦਾ ਹੈ ਔਰ ਸੁਣੋ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਸਾਂ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿੱਚ
ਸਭ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਨ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਾਂ ਧਰਮਸਾਲ ਮੇਂ
ਬੈਠ ਕਰ ਰਹਿ ਰਾਸ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਇਸ ਦੁਖਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ
ਭੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਰਹਿ ਰਾਸ ਦੇ ਵੇਲੇ ਛੁਟੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਛੁਟੀ ਬਰਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਕੱਢ
ਦੇਂਦੇ ਹੋਨ ਏਹੀ ਦੋਖ ਲਗਾ ਵੇਦੇ ਹੋਨ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਰਹਿ ਰਾਸ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪਹਿਰ
ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਾਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਦ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਈ ਮੈਂ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਏਹੀ ਕਉਤਕ ਦੇਖਣ ਆਯਾ ਸਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟੋ ਜਦ ਮੈਂ ਅੱਖੀ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਦੇਖੇ ਹੈਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰਾ ਸਦਕਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਮੈਂ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਗਏ ਤਾਂ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਮਿਲ ਕਰ ਵੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਵੋਨੋ ਚਲ ਗਏ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਬਾਂਹ ਬੇਲੀ ਹੋਵਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਾਵੋ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਾਚਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਭੀ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤੇ ਏਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸ ਰਹਿਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਚਾਚੇ ਲਾਲੂ ਕਹਾ ਹੱਛਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਨ ਆਵੇ ਅਸਾਂ ਸੋਈ ਮੰਨਣੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਤਲਵੰਡੀ ਰਹਿਕੇ ਤੁਰ ਆਏ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪੱਖੋ ਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਕੋ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਬਾਲੇ ਕੋ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਪੇ ਨੂੰ ਟਿਕਣ ਦੇਓ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਲਈ ਫਿਰਿਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਵੀ ਟਿਕਣ ਦੇਹੁ ਬਤੇਰਾ ਫਿਰ ਲਿਆ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਗੁਜਰਾਨ ਤਪੇਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੇ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਾਤਾ ਜੀ ਠੀਕ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਜਿੱਥੇ ਰਹੋਗੇ ਸੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਚਲਣਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਕਰਤਾਰ ਗੋਚਰਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨਦਿਆਲ ਜੀ ਪਿੱਛੇ ਆਪਦੇ ਕੋਟ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਲਹਿਣਾ ਖੜੋਟਾ ਫੇਰੂ ਤੀਹਣ ਖੜੀ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਿਲੇਗਾ ਸੋ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਤਾਂ ਕਾਈ ਕਮੀ ਨਾ ਰਹੇਗੀ ਸੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਫਿਰਸੀ ਪਰ ਜੇਹੜੀ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਦੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਫੇਰ ਮੈਂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਸਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਿੱਛੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਰਤਾਰ ਜਾਣੇ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੋਯਾ ਹੈ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁੱਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੋ ਜੋ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਮਿਲੇ ਸਾਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੇ ਵਾਚ ॥ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰਵਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਇਕ ਰੂਪ ਹੋ ਤੇ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਰੂਪ ਹੈ ਸਨ

ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤੋਂ ਅਨੰਤ ਕਥਾ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਨਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜੀਵ ਹਾਂ ਅਤੇ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈਨ ਤੇ ਬਿਅੰਤ ਕਾ ਅੰਤ ਨਾਹੀਂ ਤੇ ਹੁਣ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਕ ਆਪਣੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਤੇ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹੋ ਜੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦੋ ਵਾਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਸਮੇਤ ਟੱਬਰ ਜਾਤਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਬੇਦੀ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਭ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇਹੋ ਤੇ ਜਾਣਾ ਕਿਥੇ ਹੈਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤੇ ਆਏ ਕਿਥੋਂ ਹੋਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੰਗਲ ਮੱਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇਥੀਂ ਆਯਾ ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਿਆ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਤੇ ਨਾਮ ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰੂ ਤ੍ਰੇਹਣ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜਾਵੋ ਦੇਵੀ ਪਰਸ ਆਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਗੋਂ ਕਹਾ ਜੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਮਤਲਬ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੋ ਤੁਹਿ ਲਹਿਣੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸੋ ਲੈਸੀ ਤਾਂ ਇਤਨਾ ਸੁਨਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬੰਧਨ ਟੁੱਟ ਗਏ ਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਚੈਨ ਨਾ ਆਵੇ ਤੇ ਪੁਣ ਹਤ ਹੋ ਜਾਵਣ ਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਣ ਘਰ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅੰਗਦ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਗਊਆਂ ਵਾਸਤੇ ਘਾਸ ਦੀ ਪੰਡ ਸਿਰ ਤੇ ਚਾਇ ਆਂਦੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸ੍ਰੀਮੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਦਈ ਦਾ ਭਉ ਵੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਦੇਖੋ ਏਹ ਖੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ ਤੇ ਏਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲੇ ਦੀ ਧੀਏ ਏਹ ਚਿੱਕੜ ਨਹੀਂ ਏਹ ਕੇਸਰ ਕੁੰਗੂ ਹੈ ਤੇ ਏਹ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਯਾ ਏਹ ਤਾਂ ਸੌਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਬਗਲ ਵਿੱਚ ਲੀਤਾ ਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤੇਨੇ ਹੁਣ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਅੰਗਦ ਹੋਯਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਗਾਂ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਯਾ ਹੈਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣੋ ਇਕ ਸਮੇ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਦੇਹਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਆਪਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪਾਸ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋ ਏਹ ਗੱਲ ਭਲੀ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲੇ ਦੀ ਧੀਏ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਲੈ ਇਕ ਓਥੇ ਚੂਹੀ ਮੋਈ ਪਈ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਡੇ ਬੇਟੇ ਕੋ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਬੇਟਾ ਚੂਹੀ ਪੈਰ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦੇਵਹੁ ਬੱਚਾ ਏਥੇ ਭਲੀ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਬੋਲਿਆ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਇਸਟ ਬਤੇਰੇ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਕਬੂੜ ਤੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਬਿੱਲੇ ਬਟਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਬਾਤ ਬੇਟੇ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨਾਕ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਬੇਟਾ ਏਹ ਚੂਹੀ ਮੋਈ ਪਈ ਹੈ ਏਸਨੂੰ ਪੈਰ ਨਾਲ ਟੁੰਬ ਕੇ ਚਾਇ ਸੁੱਟੋ ਕਿਤੇ ਜਾਇ ਪਵੇ ਤਾਂ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੇ

ਕਹਿਆ ਦੀਤਜ ਕਰੇ ਜੀ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਟਾਇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਮੁਰਦੇ ਸੁੱਟਦੇ ਫਿਰੀਏ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਏਸੇਤਰਹ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਵਲ ਇਸ਼ਾਰਹ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਓਸੇ ਤਰਹ ਹੀ ਕੀਤਾ ਓਹ ਚੁਹੀ ਕਿਤੇ ਵੱਲ ਜਾਇ ਪਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਸੁਣ ਮੂਲੇ ਦੀ ਧੀਏ ਏਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਹ ਪਰਾਏ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਨ ਏਹ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵੱਸ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦੇਵੇ ਓਹੀ ਲੇਵੇ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ

ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਭੀ ਪਾਸ ਆਹਾ ਤੇ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਭੀ ਆਹਾ ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਿੱਖ ਆਹੇ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁੱਢੇ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਹੀਂ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਤੇ ਬੁੱਢਾ ਕਹੇ ਰਾਤ ਅੱਧੀ ਹੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੇ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭੀ ਜ਼ਰੂਰ ਅੱਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁੱਢੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੀ ਭਈ ਮੈਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਏਸ ਬਾਤ ਦੇ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਫੇਰ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਯਾ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਦੀ ਜਾਨਣੇ ਵਾਲੇ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਛੀ ਤਰਹ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਰਾਤ ਅੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰਾਤ ਅੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਪੁਰਖਾ ਫੇਰ ਦੇਖ ਰਾਤ ਅੱਧੀ ਨਹੀਂ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਜਾਇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਭਈ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਏਹ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੈਨ ਮਤਾਂ ਪਰਖਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋਵਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਾਣੇ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗਾਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸਾਂ ਤੇ ਨੀਂਦਰ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਆਯਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਦੇ ਪਾਸ ਝੁਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਦੀਨਬੰਧੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭੁੱਲ ਬਖਸ਼ੀਏ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਰਾਤ ਤਾਂ ਜਿਤਨੀ ਆਪ ਬਿਤਾਈ ਹੈ ਉਤਨੀ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀ ਆਪ ਰੱਖੀ ਹੈ ਉਤਨੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੀ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਨੂੰ ਭਾਂਵਈ ਹੈ ਇਸ ਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈ ਬੁੱਢੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਪਰਮ ਮਿੱਤ੍ਰ ਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਤੇ ਜੇ ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਖੇ ਤੇ ਸੁਣੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਸਾਂ ਆਪ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸੁਣ ਕੀਤੇ

ਹੈਨ ਏਹ ਜੋ ਪਰਉਪਕਾਰ ਆਪ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗਤ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਣਾਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਿਰਾਜੇ ਹੁਏ ਥੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਉ ਆਖਨ ਲੱਗੇ ਸੁਣ ਪੁਰਖਾ ਰਾਤ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਹੋ ਦੀਨਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪਦੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖਾ ਦਿਨ ਹੈ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂਤੇ ਹੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਭੁੱਲਾਹਾਂ ਜੋ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਹੋ ਪੁਰਖਾ ਜੇ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਚਾਦਰੇ ਧੋਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂਤੇ ਹੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਦੋਵੇਂ ਚਾਦਰੇ ਲੈਕੇ ਜਦ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦਿਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਾਦਰੇ ਧੋਇ ਚੁਕਾ ਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਆਯਾ ਤਾਂ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਪੁਰਖਾ ਰਾਤ ਹੈ ਸੀ ਕਿ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਕੀਆ ਦਿਨ ਹੈ ਔਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸਭ ਆਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੈਨ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਪੁਰਖਾ ਨਿਹਾਲ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬਾਨੀ ਹੈ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੋਈ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹੇਂ ਹੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੋ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤਾਂ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਕੁਲ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਅਕੱਠੀ ਹੋਈ ਤੇ ਐਸੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਜੋ ਐਸੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤ ਬਰਖਾ ਹਟੀ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ ਜਲ ਹੀ ਜਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਏ ਪਰ ਅਜੇਹੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਕਿ ਦੇਗ ਬੰਦ ਰਹੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਘਟਾਫਟੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖੀ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਲਦੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਚੇਗੀ ਜੇਕਰ ਜਲਦੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਡੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸਦਵਾਯਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਬੱਚਾ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਕਰਜੋ ਕਿੱਕਰ ਖੜੇ ਹੈਂ ਓਨਾਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਹਲੂਟ ਕੇ ਮਠਿਆਈਆਂ ਤੇ ਪਕਵਾਨ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਛਕਾਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਇਕ ਤਾਂ ਏਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਕਦੀ ਕਿੱਕਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਠਿਆਈ ਲਗੀ ਹੈ ਕਿ ਕਦੀ ਭੋਜਨ ਵੀ ਦਰਖਤਾਂ ਕੋ ਲਗੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਖਮੀਦਾਸ ਕੋ ਸੱਦਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਜਾਹ ਤੇ ਜਾਇਕੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਿੱਕਰ ਹਲੂਟ ਕੇ ਭੋਜਨ ਖਵਾਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਲਖਮੀਦਾਸ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਦੇਖੋ ਜੀ ਕਦੀ ਕਿੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਮਠਿਆਈਆਂ ਲਗੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਜਾਹ ਜਾਇ ਕੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਉ ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਨੂੰ ਸਭ

ਸੰਗਤ ਦਾ ਅਗਵਾਨੀ ਬਣਾਯਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਕੇ ਤੇ ਬਹਰ ਆਯਾ ਤੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਬਲਾਇਕਰ ਅਕੱਠੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਪ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਕਿੱਕਰ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਕੇ ਹਲੂਣਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਹਲੂਣਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਡਿਗ ਪਏ ਤੇ ਲੱਭੂ ਪੇੜਾ ਜਲੇਬੀ ਬਰਫ਼ੀ ਹੋਰ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਠਿਆਈ ਗਿਰੀ ਤੇ ਲੋਕ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲਗੇ ਛਕਣ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਰਬੱਤ ਸੰਗਤ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਤੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਮੇਤ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਤੇ ਭਏ ਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਲਾਈ ਹੈ ਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਭੀ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਈ ਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਤਿ ਨਾਲ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਲਿਆ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਕ ਸਭ ਕਹਿਣ ਧੰਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕਮਾਈ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹੈਂ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਵਿਚ ਤੁਰੇ ਜਾਨ ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਥੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਹਾਜ਼ਰ ਥਾ ਅੱਗੇ ਗਏ ਤੇ ਇਕ ਚਬੱਚਾ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਪਰ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥ ਕਟੋਰਾ ਸੀ ਜੋ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਸੱਟ ਦਿੱਤੇ ਨੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦਾ ਏਹ ਕਟੋਰਾ ਕੱਢ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਐਸੇ ਗੰਦੇ ਚੁਬੱਚੇ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਵੜੀਏ ਕੋਈ ਕਟੋਰਿਆਂ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੈ ਘਰੋਂ ਹੋਰ ਲੈ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਪੁੱਤ ਕਟੋਰਾ ਕੱਢ ਲਵੋ ਤਾਂ ਓਹ ਬੋਲਿਆ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗੇ ਤੁਸੀ ਜੇਹੜਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਚੱਲੇ ਹੋ ਓਹ ਤਾਂ ਕਰੋ ਕੁਛ ਕਟੋਰੇ ਨਾਲ ਨੇਹਲੱਗਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਫੇਰ ਕਢਾਇ ਲਿਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤਰਫ਼ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਝੱਟ ਫਾਲ ਮਾਰੀ ਤੇ ਕਟੋਰਾ ਕੱਢ ਲਿਆ ਪਰ ਸਿਰ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕਰ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇਖਕਰ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਲਹਿਣਿਆਂ ਤੂੰ ਕੁਛ ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਤੇ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅੱਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀ ਮੰਨੋ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਮੰਨੋ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸਤਰਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਸੱਚ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਹੈ ਨ ਜੋ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸੁਣੇਗਾ ਤੇ ਜੋ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇਗਾ ਉਸਦੇ ਔਗਣ ਪਾਪ ਸੰਪੂਰਨ ਧੋਤੇ ਜਾਵਣਗੇ ਅਤੇ ਖੁਲੀਂ ਬੰਧਨੀਂ ਦਰਗਾਹ ਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਜਾਵਨਗੇ ਸੋ ਓਥੇ ਹੀ ਓਹ ਭੀ ਸਿੱਖ ਨਿਸੰਸ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਜੋ ਮੰਗੇਗਾ ਸੋ ਬਾਸਨਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੂਰਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭਰਮ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਤੇ ਧ੍ਰਮ ਤੇ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉ ਤੇ ਜਨਕ ਰਾਜਾ ਏਹ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਹੋਏ ਪਰ ਉਰੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਾਰੀ ਸਿਸਟੀ ਕੋ ਲੀਨ ਕਰਨਗੇ ਏਹ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਉਪਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲੀਆ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਾਂਛਾ ਨਹੀਂ ਲੀਤੀ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਨਗੇ ਕਰਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਖ ਭੋਗਣਗੇ ਪਰ ਸਿੱਖ ਨਿਰਮਲ ਓਹ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਿਰਮਲ ਓਹ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਭੇਟਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੋਇਕਰ ਤੇ ਮਲੀਨ ਬਿਉਹਾਰ ਵਾਲੇਦਾ ਅਹਾਰ ਖਾਏ ਸੋ ਗੁਰੂ ਵੀ ਮਲੀਨ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਮਲੀਨ ਓਹ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਵਾਕਾਂ ਪਰ ਨਾ ਤੁਰੇ ਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਨਜ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਸੇ ਪਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਲੇ ਭਲੇ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਟ ਦੇਖਕਰ ਭਉਂਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਚਲਾਣੇ ਕੀ ਲਿਖੀ

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਏਹ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ ਸੰਨ ਹੂਆ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਾਰ ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੁਣ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਓ ਜੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਕਿਸ ਤਰਹ ਸਮਾਏ ਹੈਨ ਜਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਏਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬੁੱਢੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਤਰਾਂ ਆਪਕੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਓਸੇ ਤਰਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਾਣੇ ਦੇ ਵਕਤ ਮੇਰੇ ਕੋ ਖਡੂਰ ਮੇਂ ਭੇਜ ਦੀਆ ਥਾ ਤੇ ਪੀਛੇ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਏਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਆਪ ਪੂਰਨ ਸਿੱਖ ਹੋ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਰੇਮੀ ਹੋ ਸੋ ਆਪ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਓ ਜੀ ॥ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਵਾਰ ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ

ਕਹਿਆ ਹੋ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਹੋ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਨੂੰ
 ਆਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਜਹਾਂ ਆਪ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਹੋਵੇ ਤਹਾਂ ਹੀ ਰਹੀਏ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕਾ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਿਆਰੇ
 ਹਾਂ ਮਰਨਾ ਤੇ ਜਨਮਣਾ ਦੇਹ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਖੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ
 ਅਭਿਲਾਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਚਲੋ ਅਸੀਂ ਭੀ ਆਏ
 ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੇ ਏਹ ਬਚਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਸਮਿੰਗੀ
 ਮੰਗਵਾਇਕੇ ਅੱਧੀ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ
 ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਪਦਮ ਆਸਣ ਧਾਰਣ ਕੀਆ ਅਤੇ ਪੌਣ ਰੋਕ ਕੇ ਤੇ
 ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਕੋ ਚੜ੍ਹਾਇਕਰ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧਰ ਨਾਟਕਾ ਫੋੜਕਰ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ
 ਜਦ ਕਾਲੂ ਨੇ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਸਕਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਭ ਵਿਹਾਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ
 ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣੋਂ ਕੋ ਕੱਪੜੇ ਔਰ ਗਹਿਣੇ ਭੋਜਨ ਖੁਆਏ ਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਰਪਣ ਵਾਸਤੇ
 ਸਭ ਕੁਛ ਅਭਿਆਗਤਾਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਏ ਔਰ ਵੇਦ ਰੀਤ ਤੇ ਕੁਲਾ ਰੀਤ ਦੇਸਾ ਚਾਲ ਸਭ ਕੀਤਾ
 ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾਯਾ ਤੇ ਫੇਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਦ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਭੀ ਪਰਾਣ
 ਤਿਆਗਨ ਕਰੇ ਪਰ ਉਸੀਤਰਹ ਐਰਾਵਤੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ
 ਜੀ ਕਾ ਸਸਕਾਰ ਵੇਦ ਰੀਤ ਕੁਲਾ ਰੀਤ ਦੇਸਾ ਚਾਲ ਦੇ ਬਖੂਜਬ ਕਰਾ ਬਡੇਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਅੱਠ
 ਪਹਿਰ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਨ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੇ ਮਨ ਭਾਵਤ ਫਲ
 ਪਾਇ ਪਾਇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੋ ਆਵਣ ਸਭ ਕੋ ਸੱਤਨਾਮ
 ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਵਣ ਤੇ ਕਹਿਣ ਭਾਈ ਸੱਤ ਬੋਲਣਾ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਆਏ ਸਿੱਖ
 ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਔਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਿੱਪਲ
 ਸੀ ਉਸ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਹੇਠਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਿਛੀ ਰਹੇ ਉਸ ਮੰਜੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
 ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਕਮਲੀਆ ਨਾਮ ਟਹਿਲੀਆ ਸੀ ਤੇ ਗਊਆਂ
 ਮਹੀਆਂ ਦਾ ਘਾਸ ਲਜਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਕਮਲੀਆ ਘਾਸ ਲੈਨੇ ਕੋ ਗਿਆ ਤੇ ਕਜਾ
 ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਣ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੋਗੀਸ਼ਰ ਸੰਤ ਹੋਨ ਉਨਾਂ ਕਮਲੀਏ ਕੋ ਸੱਦਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ
 ਓਹ ਫੀਮ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਸਾਡਾ ਸਨੇਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈਜਾਹ ਤਾਂ ਕਮਲੀਆ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ
 ਘਾਸ ਲਜਾਣ ਲੱਗਾ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਾਧ ਨੇ ਕਮਲੀਏ ਦੀ ਦਾੜੀ
 ਪਕੜਕੇ ਇਕ ਬੂਟਾ ਘਾਸ ਦਾ ਵੱਢਕੇ ਚਾਇ ਖਿਲਾਰਿਆ ਤਾਂ ਓਥੇ ਘਾਸ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗ ਗਿਆ
 ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਾਈ ਜਿਤਨਾ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਤਨਾ ਚੁੱਕ ਲੈ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ
 ਨੇ ਘਾਸ ਲਿਆਇ ਸੁੱਟਿਆ ਤੇ ਓਹ ਫੀਮ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਾਇ ਸੁੱਟੀ ਅਤੇ
 ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਮਲੀਆ ਉਤਾਵਲਾ ਹੀ ਮੁੜ ਆਯਾ ਹੈ ਤੇ ਘਾਸ ਕਿਸੇ ਦਾ ਚੁੱਕ

ਲਿਆਂਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੱਚ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਘਾਸ ਕਿਸੇ ਦਾ ਚੁਰਾਇਨਹੀਂ
ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਚੁੱਕ ਆਂਦਾ ਹਈ
ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਮਲੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਾਹਰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ
ਤਿੰਨ ਸਧ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਨੇ ਏਹ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਫੀਮ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕੇ ਸੁਨੇਹਾ
ਦੇ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੋਂ ਕਹਿਆ ਕਮਲੀਆ ਸਭਾ ਸੁਨੇਹਾ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ
ਏਹੋ ਈ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਮਲੀਆ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ
ਸੱਦ ਲਿਆਉ ਇਹ ਆਖੀਂ ਕਿ ਦੋ ਬਾਹੀਆਂ ਤੇ ਮੁੰਢ ਦਾ ਵ ਠਲੈਕੇਛੇਤੀ ਆਵੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਪਰਸਾਦ ਵੀ ਸਧਾਰਣ ਦੇ ਘਰੋਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਚਾਦਰਾਂ ਵੀ ਸਧਾਰਣ ਦੀਆਂ ਪਹਿਨਦਾ
ਸੀ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਾ ਚਲ ਸਧਾਰਣਾ ਤਪਾ ਜੀ ਸੱਦਦਾ ਹੈ ਦੋ ਬਾਹੀਆਂ
ਤੇ ਮੁੰਢ ਦਾ ਵ ਠਲੈਕੇ ਛੇਤੀ ਚੱਲ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲਵਾਂ ਤਾਂ
ਕਮਲੀਏ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਪਰ ਖਾਇ ਲੈ ਫੇਰ ਕਮਲੀਆ ਸਧਾਰਣ ਕੋ ਲੈਕੇ ਆਯਾ
ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਸੱਚੇ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਉਤਾਵਲਾ ਸੱਦਿਆ ਜੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਕਮਲੀਆ ਦਰਗਹ
ਦੇ ਜਾਵਣ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਲੈ ਆਯਾ ਹੈ ਸੌ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਦੋਵੇਂ ਬੇਲੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਤੇ ਸਧਾਰਣ ਦੋਵੇਂ ਬੇਲੇ ਗਏ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖੇਤ ਅਠ ਵਿਘੇ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਖੇਤ ਮੇਂ
ਜਾਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਏਹ ਜਾਹਣਾ ਕਹੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਗਹ
ਮੁੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਸਾਡੀਆਂ ਲੱਕੜੀਆਂ ਏਥੇ ਪਉਣੀਆਂ ਪਰ
ਕਹਿਣਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਘਰ ਆਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਸਾਡੀਆਂ
ਚਾਦਰਾਂ ਧੋਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਜਾਇ ਕਰ ਚਾਦਰਾਂ ਧੋਇ ਲਿਆਯ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਕੋਠੀ ਵਿੱਚ ਧਰ ਛੱਡ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਮੇਰਾ ਘਰ ਲਿੰਬ ਪੋਚ ਦੇਹ
ਪਰ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਰਹੇਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ
ਪੋਚਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇਖ ਲਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਬੜੇ ਪਰਸਿੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਨਿਹਾਲ ਸਿੱਖਾ ਨਿਹਾਲ
ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿੱਤ ਆਵੇ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਸੀਂ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਜਾਂ ਭਾਈ ਜੀ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸੇ ਤਾਂ ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੱਚਖੰਡ ਮੇਂ
ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਂ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਓਧਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ
ਕੀ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਭਗਤ ਵਛਲ ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਅਧੀਨ ਔਰ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਰਾਖਨੇਹਾਰੇ ਸੱਚਖੰਡ ਮੇਂ

ਸਭਾਲਗਾਇਬੈਠੇ ਥੇ ਔਰ ਸਭ ਭਗਤ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਉੱਪਰ ਹੱਥ ਜੋੜੀ ਖੜੇਹੈਨ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਬੋਲੇ ਸੁਣੋ ਭਗਤੋ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮੇਰਾ ਪਰਮ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇਲੋਕਕੋ ਆਵਣੇ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਭਗਤਾਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਬੜਾ ਭਗਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਉਸਦੇ ਮਨ ਮੇਂ ਬਸੀ ਹੈ ਤਿਵੇਂਹੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਜ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸਤਕਾਰ ਸੇਤੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇਕੇ ਹੱਥਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਬਸੀਹੈਕਿ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਵੇਂ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਨੇ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਕੋ ਜਾਨਕਰਹਮਕੋ ਹੁਕਮਦੀਆ ਹੈ ਆਪ ਸੱਚਖੰਡ ਮੇਂ ਚਲੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲੇ ਮੰਦ੍ਰ ਸੱਚਖੰਡ ਮੇਂ ਬਣੇ ਹੈਨ ਆਪ ਆਇਕੇ ਦੇਖ ਜਾਓ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਗੈਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਕਉਣ ਜਾਣੇ ਸੋ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਅਪਣੇ ਸ੍ਰਾਮੀ ਉੱਪਰੋਂ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਜਾਇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਨਮ-ਸਕਾਰ ਕਰੀ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਮਭਗਤ ਹੈਂ ਰਾਜੀਖੁਸ਼ੀ ਹੈਂ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਏਥੇ ਆਵਣੇ ਕੀ ਬਸੀ ਹੈ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਆਪਦੇ ਨਾਮ ਉੱਪਰੋਂ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀਬਿਨਾਂ ਆਪ ਤੋਂ ਕੌਣ ਜਾਣੇਜੀ ਔਰ ਮੈਂ ਕੌਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸੋ ਆਪ ਦੇ ਹੀ ਹਾਥ ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅੰਗਦ ਕੋ ਏਹੀ ਸਮਝਾਵਣਾ ਕਿ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਲਾਵੇ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਕੋ ਸੁਣੇਗਾ ਅਰ ਸਮਝੇਗਾ ਅਰ ਕਮਾਵੇਗਾ ਮੈਂ ਤਿਸਕਾ ਭਲਾ ਕਰੂੰਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੱਚਖੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਇ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਸਮਝੀ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿੱਚ ਆਇ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਉ ਸਦਵਾਇਕਰ ਸਬ ਸਮਝਾਇ ਦਿੱਤੀ ਔਰ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਤੇ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕਰਕੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਇਕੇ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹੈ ਸੋ ਇਨਕੋ ਤਾਂ ਕੁਸ਼ਟ ਪਵੇਗਾ ਮੈਂ ਆਜਜ਼ ਨਿਮਾਣਾਂ ਹੋਂ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੂਆ ਅੰਗਦਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਪਛਾਣ ਜੋਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਸਭ ਪੰਜ ਤੱਤ ਕਾਹੋਤੇ ਚੈਤੰਨ ਕਲਾਭੀ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਇੱਕੋ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ ਏਕ ਹੈ ਤੇ ਘੜਾ ਸੋ ਹੋਵੇਤੇ ਸਭ ਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇਕਸਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਓਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਭ ਸਰੀਰੋਂ ਮੇਂ ਇਕ ਜੈਸਾ ਭਾਸਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਗਿਆਨ ਕੋ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ਤੇ ਅਚਾਰਜਾਂ ਦੀ ਗੀਤੀ ਹੈ ਸਭ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖਦਾ ਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਤੇ ਧੁਵਾਡਾ

ਬਚਨ ਵੀ ਅੰਨਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਕੁਛ ਰੋਗ ਚਰਨ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਮੇਂ ਰਹੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਚਿੱਤ
 ਕਰਾਵੇਗਾ ਤੇ ਜੇਹੜੀ ਸਮਝ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧੁਵਾਨੂੰ ਆਈ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਓਸ ਅੰਗੇਂ ਮੱਥਾ
 ਟੇਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅੰਗਦ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਲਗਾਯਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ
 ਪਰ ਬੈਠਾਇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸ ਅੰਗੇਂ ਮੱਥਾ ਟੇਕੋ ਤੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਜਾਨਣਾ
 ਤੇ ਫੇਰ ਬੇਟਿਆਂ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਤੇ ਉਨਾਂ ਆਵਣ ਵਿਚ ਢਿੱਲ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਭਾਈ ਬੁੱਢੇ ਅੰਗਦ
 ਜੀ ਦੇ ਮਸਤਕ ਵਿਚ ਤਿਲਕ ਕੀਆ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਤੂੰ ਹੁਣ
 ਖਡੂਰ ਮੇਂ ਚਲਾ ਜਾਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਖੜਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੱਥ ਜੋੜ
 ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਗ਼ਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੇ ਵਖਤ ਆਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
 ਕਹਾ ਅਸੀ ਧੁਆਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੋਇਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾਂ
 ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਜ਼ੂਰ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਵੱਲ ਲਗਾਵਣੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ
 ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਏਹ ਕਾਰਜ ਗੁਰਿਆਈ ਦਾ ਅਸਾਂ ਕਰਤਾਰ
 ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਵੀ ਏਵੇਂ ਹੀ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਹੁਤ ਵੈਰਾਗ ਕਰੇ ਤੇ
 ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੰਤੋਖ ਕਰਵਾਯਾ ਤੇ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਹਰਖ ਕਰੋ ਤੇ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵਣਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
 ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੂਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ
 ਦਾਨ ਦਯਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਧਰਮ ਭਾਉ ਭਗਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸਰਬ ਪਕਾਰ ਭਲਿਆਈ ਦੇਕਰ
 ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਅੰਗੇਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਅ ਹੋਇ
 ਕਰ ਖਡੂਰ ਘਰ ਵਿਚ ਆਇ ਗਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਰਹਿਣ ਨਿੱਤ ਕੀਰਤਨ
 ਹੋਵੇ ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਲੰਗੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਆਸਣ ਪਰ
 ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਜਪਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੇ ਹੋਰ
 ਬਾਣੀ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਔਰ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੇਦ ਦਾ ਉਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਹੋਰ ਲੰਗਰ
 ਦੋਨੋਂ ਵਖਤ ਹੋਵੇ ਔਰ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਜਾ ਸੰਗਤਾਂ ਕਰਨ ਔਰ ਦਿਨ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਕੀਰਤ ਹੋਵੇ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਨ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਦੀ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ
 ਕਰਨ ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਿੱਤ ਮੇਂ ਏਹ ਚਾਹ ਸੀ ਕਿ ਕਬ ਚਲਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾਂ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ ਜਬ ਅੱਸੂ ਕਾ ਮਹੀਨਾ ਆਯਾ ਤੇ ਸੱਤਮੀ ਕਾ ਦਿਨ
 ਸੀ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸ਼ੀਘਰ ਅੱਜ ਸਮੱਗੀ ਇਕੱਤ੍ਰ ਕਰੋ ਅਸਾਂ ਅੱਜ
 ਸਮਾਵਣਾ ਹੈ ਚੌਕਾ ਦੇਓ ਤੇ ਕੁਸ਼ਾ ਵਿਛਾਓ ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੀ ਪਰ
 ਸੇਵਕ ਲਗੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਕੋ ਸੰਤੋਖ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ
 ਦਾਸਨੂੰ ਸੇਵਕ ਸੱਦਣ ਗਏ ਕਿ ਚਲੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਮਾਵਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰੀ
 ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਢਿੱਲ ਮੱਠ ਕੀਤੀ ਤੇ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਕਿਉਂਕਰ ਸਮਾਵਦੇ ਹੈਨ

ਅਤੇ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਆਏ ਨਾਹੀਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚੋਣੀ ਜੀ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਾਉਣ ਲੱਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਜਾਇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਕੱਲ ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਕਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਪੀਠੀ ਪੀਸ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਸਰਾਧ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਹੱਛੀ ਬਾਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਜੀ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਚੋਣੀਏ ਚਿੱਤ ਥਾਂਇ ਰਖ ਅਸੀ ਕਲ ਸਰਾਧ ਕਰਾਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਮਨ ਮੇਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ ਅਸੀ ਦਸਮੀ ਕੋ ਚੱਲਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਤੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਘਰ ਕੋ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਭ ਇਕੱਤ੍ਰ ਕਰਵਾਇ ਛੱਡੀ ਅਤੇ ਅਸਟਮੀ ਕੋ ਕਾਲੂ ਜੀ ਕਾ ਸਰਾਧ ਕਰਵਾਯਾ ਔਰ ਨੌਮੀ ਕੋ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਇਕੱਠਾ ਹੋਯਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਚਲਾਣਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਅਸਚਰਜ ਹੋਏ ਪਰਏਹ ਗੱਲ ਧੁੰਮ ਰਹੀ ਜੋ ਦਸਮੀ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵੇਂਗੇ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਨ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਣ ਸਾਡਾ ਪੀਰ ਹੈ ਹੋਰ ਖੱਤੀ ਮਹਾਜਨ ਪੈਂਚ ਪੰਚਾਇਤ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੋਇਕੇ ਆਵਨ ਤੇ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੋਲਾਂ ਕਲਾ ਕਾ ਚੰਦਮਾਂ ਚਮਕਤਾ ਹੈ ਔਰ ਵੇਦ ਪਾਠ ਹੋਵੇ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਘਨਘੋਰ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਭ ਆਣ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਜੀ ਕੋ ਸੱਦਣ ਗਏ ਸੋ ਓਨਾਂ ਫਿੱਲ ਕੀਤੀ ਆਏ ਨਹੀਂ ਤੇ ਕਹਿਣ ਜੇਹਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਮਾਯਾ ਸੀ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁਣ ਸਮਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਕਹਾ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਲੀਪੋ ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਚੌਂਕਾ ਦੇ ਕਰ ਕੁਸ਼ਾ ਬਿਛਾਈ ਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗੀ ਪਾਸ ਆਣ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਡੇਫ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਬੇਟਿਆਂ ਕੋ ਜਾਇਕਰ ਕਹਾ ਕਿ ਤੁਮਾਰੀ ਫਿੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵਣੇ ਕੋ ਤਿਆਰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨਕੀ ਫਿੱਲ ਜਾਣ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾ ਗਏ ਜਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਬੇਟੇ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸੱਚ ਹੀ ਸਮਾਇ ਗਏ ਹੈਨ ਨੇਤ੍ਰ ਮੁੰਦ ਲੀਏ ਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਲਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਹਈ ਇਕ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਨਾ ਜਾਵੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਮੰਨਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਠ ਬੈਠੇ ਤੇ ਆਖਨ ਲੱਗੇ ਕਹ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੁਸਾਂ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਜੇ ਕਦੀ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੰਗਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਚਾਰ ਜੁਗ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ ਬੱਚਾ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਏਵੇਂ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇਟਿਆਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਭ ਕੁਛ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬੇਟਾ ਜੋ ਧੁਵਾਡੇ ਜੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਸੋ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਟਿਆਂ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸੀ ਵੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਾਂ ਕੁਛ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੀ ਮੇਹਰ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਲਹਿਣੇ ਕੋ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅੱਛਾ ਜੀ ਸਾਡੇ ਕੁਛ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਸੋ ਅਸਾਂ ਮੰਨਣੀ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕੁਛ

ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਜਾਂ ਨਿੰਮ੍ਹ ਹੋਇਕੇ ਦੁਹਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ
 ਬੇਟਾ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਬਾਤ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦੀ
 ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਯਤਨ ਕਰਕੇ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤਿਆਂ ਸੂਰ
 ਬੀਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੀਤਿਆਂ ਨਾ ਸੁਰਤੀ ਨਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੀਤਿਆਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ
 ਨਹੀਂ ਹੱਥ ਆਉਂਦੀ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੱਥ ਆਉਂਦੀ ਤੇ ਨਾ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਤਪ ਕੀਤਿਆਂ
 ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਹੋ ਬੇਟਾ ਏਹ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸਨੇ ਏਹ ਲੇਖ ਲਿਖ ਛੱਡਿਆ
 ਹੈ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤੇ ਆਵਟ ਜਾਣਾ ਸੋ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਉਸੀ ਕੇ ਹੀ ਹੱਥ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ
 ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਤੇ ਬੱਚਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਓਹ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਖਮੀ ਦਾਸ
 ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਥੀਂ ਬਗ਼ੈਰ ਆਜ਼ਾ ਹੋਈ ਫਿਰਾਂਗੇ ਤਾਂ
 ਏਹ ਸ਼ਰਮ ਸਭ ਆਪਨੂੰ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੁੱਤ੍ਰ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਧੁਆਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ
 ਏਹ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਟਿਆਂ ਕਹਿਆ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਕਰਕੇ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਕੌਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਬੇਟਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ
 ਅਥਵਾ ਜੋ ਪੀਰ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਦਕਾ ਜਾਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਕਰਕੇ ਓਨਾਂ ਦੇ
 ਕੂਕਰ ਪੂਜੀਏ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਖਾਸ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਹੋ ਬੇਟਾ ਏਸ ਬਾਤ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਰੰਦਕ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜੇ ਕੋਈ ਏਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਸੋ ਬੇਟਾ ਓਹ ਹੀ ਧੁਆਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ
 ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਕਰਕੇ ਪੂਜੇ ਜਾਓਗੇ ਪਰ ਬੱਚਾ ਸਿਦਕ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਧੁਆਡਾ
 ਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਧੁਆਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਬੇਟਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਧੁਵਾਡਾ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਘਟ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸੁਣਕੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ
 ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਹਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ
 ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨੇ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ
 ਸਿੱਖਾਂ ਅੰਗ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਜਿਸ
 ਜਿਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਉਸ ਵਕਤ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
 ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਬ ਪਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਤੇ ਹੋਰ
 ਸੰਗਤ ਵੀ ਸਭ ਬੈਠੀ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁੱਢੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਜੀ ਉਸ ਵਕਤ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸੱਚੇ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਆਪਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋ ਆਪ ਤੋ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋ ਸੱਤ ਨਾਮ ਜੋ
 ਪਰਮ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਜੀ ਸੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਹੁਣ ਆਖ
 ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਏਹੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੱਤ ਨਾਮ ਕਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਸ
 ਨਾਮ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬੁੱਢਿਆ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਅਗਾਧ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਵੀ ਅਗਾਧ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਦਮ ਆਸਣ ਬੈਠਕੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹਾ ਹੈ ਸਤਜੁਗ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਨੈ ਨਾਮ ਵਾਸਦੇਵ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ ਤੇ ਦੁਆਪਰ ਜੁਗ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਰੀ ਰੂਪ ਹੋਏ ਤੇ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇਂ ਰਾਮਾ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਜੁਗ ਮੇਂ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਭਾਈ ਬੁਢਿਆ ਏਨਾਂ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਚਾਰ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਚਾਰ ਨਾਮ ਕੀਤੇ ਅਬ ਉਨ ਚਾਰੋਂ ਨਾਮੋਂ ਮੇਂ ਏਕ ਅੰਖਰ ਲੈਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਜਾਪ ਜਪਣੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਤਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਨਾਂ ਥੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਹਾਨ ਲਾਭ ਦੁਖ ਸੁਖ ਇਨਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਥੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮੇਂ ਜਾਇ ਸਮਾਵੇਗਾ ਸੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪੜਦਾ ਤਨਾਇ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਸਭ ਸਮੱਗੀ ਪਾਸ ਰਖਾਇ ਲਈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਕੁਸ਼ਾ ਕਾ ਆਸਣ ਕਰਾਕੇ ਦੋਇ ਚਾਦਰਾਂ ਲੈਕੇ ਪਦਮ ਆਸਣ ਪਰ ਬਿਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਵੇ ਨਾ ਹੀਂ ਸਬ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਬ ਹਰ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਇਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਲੀਣ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਕੇ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਚਤੁਰਭੁਜ ਗਰੁੜ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਚੜ੍ਹ ਆਏ

॥ ਜਾਂ ਕਨਾਤ ਮੇਂ ਆਏ ਤਾਂ ਬੜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੂਆ ਕੋਟ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਜੈਸਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦਰਸਨ ਆ ਦਿੱਤਾ ਸਚਖੰਡ ਮੇਂ ਬੜਾ ਜਸ ਹੂਆ ਭਗਤ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਜਿਸਕੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਮਾਤਲੋਕ ਮੇਂ ਲੈਣ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਪਵਣ ਸੇ ਚਲਣੇ ਵਾਲਾ ਸੁਖ ਆਸਣ ਪਾਰਖਦ ਲੈ ਆਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ਼ਨ ਮਹੇਸ਼ ਗਣੇਸ਼ ਸਭ ਦੇਵਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਵਰਣ ਕੁਬੇਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਸਭੀ ਆਏ ਸਭ ਭਗਤ ਆਏ ਸਭ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜ ਦੇਵਤੇ ਆਏ ਭਗਤ ਧ੍ਰਮ, ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ, ਧੰਨਾ, ਕਬੀਰ, ਸੈਣ, ਨਾਮਦੇਵ, ਬੇਣੀ, ਪੀਪਾ, ਸਰਬੱਤ ਮੁਨੀ ਸਿੰਧ ਮੰਡਲੀ ਗੋਰਖਥੀਂ ਆਦਿ ਲੈਕਰ ਗਣਗੰਧਰਬ ਠੋਂ ਲੋਕ ਪਾਲ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੀਆ ਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਸ਼ਬਦ ਲਗਾ ਹੋਵਣੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਵਜੰਤੁ ਲਗੇ ਵਾਜਣੇ ਜਦ ਕਨਾਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਵਜੰਤੁ ਕਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੁੱਛ ਜੀਵ ਪਰ ਆਪ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੀ ਮੈਂ ਕੋਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਭਗਤੀ ਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲਏਗਾ ਉਸਕੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਮੇਂ ਵਾਸਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋਕੋਈ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਅਰ ਸੁਣੇਗਾ ਸੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਾਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਚਲਾਣਾ ਹੂਆ ਸੁਭ ਸੰਮਤ ਰਾਜਾ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੫੯੬ ਅੰਸੂ ਵਦੀ ਤਿਥੀ ਦਸਵੀਂ ਕੇ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ

ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਧੁਨੀ ਨਾਲ ਸਰਬੱਤ ਕਲਾਂ
 ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੀ ਦੇਹ ਮੇਂ ਅਥਵਾ ਜੋਤ ਕੇ ਵਿਖੇ ਲਿਵ
 ਲੀਨ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਉਂ ਜਲ ਮੇਂ ਜਲ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਮੇਂ ਏਕ ਰੂਪ
 ਹੋਇ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਆਪਣੇ ਅੰਗਾਂ ਮੇਂ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਓਥੇ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਹਾਇ ਪੈਗਈ ਸਭ ਇਕੱਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨੇ ਤਾਂ
 ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕੇ ਮੁਰੀਦ ਪਠਾਣ ਆਏ ਵੁਹ ਕਹਿਣ ਹਮ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦੀਦਾਰ
 ਕਰੇਂਗੇ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਬ ਤੁਮਾਰਾ ਸਮਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਠਾਣਾਂ ਕਹਿਆ ਹਮਾਰਾ
 ਪੀਰ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀਦਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਔਰ ਜੋ ਪੀਰਾਂ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ ਸੋ ਹਮ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਵਧਗਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣੇ ਦੇਣਾ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਣ
 ਅਸਾਂ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵਾਦ ਹੁਆ ਪਠਾਣ ਕਹਿਣ ਗੋਰ ਮੰਜਲ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ
 ਵਿੱਚੋਂ ਭਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਅੰਦਰ ਚਲਕੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜਾਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਚਾਦਰ ਹੀ ਹੈ ਬਾਬੇ
 ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ ਦੋਹਾਂ ਕਾ ਝਗੜਾ ਚੁੱਕ ਗਿਆ ਜਿਤਨੇ ਸਿੱਖ ਸੇਵਕ ਥੇ ਸਭ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰ
 ਉਠੇ ਲਗੇ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਹ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ ਸਭ ਕਹਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਤੱਖਜ
 ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਸੀ ਉਨਕੀ ਕੁਦਰਤ ਲਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਅਸਾਂ ਸੇਵਾ ਭੀ ਨਾ
 ਕੀਤੀ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖੇਲ ਦੇਖਕਰ ਲਗੇ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਨ ਧੰਨ ਖੁਦਾਇ
 ਹੈ ਤੇ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੁਦਰਤ ਲਖੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਸਭ ਤਾਰੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅੱਧੀ ਚਾਦਰ ਲੈਕੇ ਬਿਬਾਣ ਮੇਂ ਰੱਖਕੇ ਰਿਖਾ ਮੇਂ ਜਲਾਈ ਤੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅੱਧੀ ਚਾਦਰ ਦਫਨ ਕੀਤੀ ਦੋਹਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਤੇ ਬਾਬਾ
 ਜੀ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਸਨ ਦੇਹ ਗਏ ਹੈਨ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਕਥਾ ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਤੇ ਬਾਲੇ ਕੋ ਹੋਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸੁਣਾਈ ਤੇ ਹੋਰ ਕਥਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿੱਖੋ ਜੋ ਕੋਈ
 ਸਿੱਖ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਆਵੇਗਾ ਤੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਧਰਮ ਕਰਮ ਮੇਂ ਰਹੇਗਾ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣੇਗਾ ਵਾ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਸੋ ਸਦਗਤੀ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ ਅੰਤ ਕੋ ਸਤਗੁਰਾਂ
 ਕੇ ਲੋਕ ਮੇਂ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੋ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖ
 ਇਸਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੇਗਾ ਸੋ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਏਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅਗਾਧ ਕਥਾ ਹੈ ਇਸਮੇਂ ਜੋ ਕੋਈ ਭੁੱਲ
 ਚੁੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ ਲੈਣੀ ਜੀ ਮੈਂ ਦਾਸਨ ਕਾ ਦਾਸ ਹੋਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੇ
 ਆਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਜੋ ਜਨਮਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ
 ਸੁਣਾਈ ਤੇ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਖੱਤੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੇ ਨੇ ਲਿਖੀ ਸੇ ਸਾਖੀ ਪਿੱਛੋਂ ਖਾਨਬਹਾਦਰ ਦੇ
 ਵਖਤ ਹੰਧਾਲੀਆਂ ਤੇ ਕਬੀਰ ਬੰਸੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆਗਈ ਸੀ ਸੋ ਉਨਾਂ ਕਈ ਸਾਖੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਮਤ ਥੀਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਜੇਹੜੀਆਂ ਹੁਣ ਤਕ ਹੰਧਾਲੀਆਂ ਦੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਵਿੱਚ
 ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕਬੀਰ ਪੰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਦਾ ਕੁਛ
 ਲਿਖ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਤੇ ਹੰਧਾਲੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਐਬ ਛਪਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਅਜੋਗ ਬਾਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਬਤ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ-ਜੋ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਨਿਰਨਾ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਓਹ ਗੱਲਾਂ
 ਹਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੁਣ ਭੀ ਸਬਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ
 ਅਜੋਗ ਬਾਤ ਦੇਖਨ ਓਸਨੂੰ ਤੜਾਗ ਦੇਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ
 ਕੇ ਲਾਭ ਉਠਾਵਨ ॥

ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਣ

ਸੰਮਤ ੧੯੫੨ ਬਿ: ਸੰਮਤ ੪੨੬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਨ ੧੮੯੫ ਈ:

ਮਿੱਠਾ ਸਿੰਘ

ਪਿੰਡ ਸਮਾਘ

ਸਿਲਾ - ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤਮਰ ਆਰਿਫ

ਪੰਜਾਬ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗਰ

ਅਰਥਾਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪੀ ਔਖਧੀਓਂ ਕਾ ਸਾਗਰ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਮ ਹੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹੈ ਜਿਤਨੀ ਮਿਹਨਤ ਅਸਾਂ
 ਕਰਦੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਅਜ ਤਕ ਏਹ ਪੁਸ
 ਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਅੰਗੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਛਾਪੇ ਦਾ ਛਪਿਆ ਹੋਯਾ ਹੈ
 ਉਹ ਅਰਥਾਤ ਏਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਟਾਈ
 ਾਂ ਸਨ ਸੋ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾੜ੍ਹੇ ਤੇ
 ਜਸ ਕਾਰਣ ਏਹ ਪੁਸਤਕ ਅੰਗੇ ਨਾਲੋ ਵੱਡਾ ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਹੁਣ
 ਹੈ ਕਿ ਏਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੇਖਣ ਦੀ
 ਾਰੀ ਦੇਖਯਾ ਹੈ ਉਸੇ ਨੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅੰਗੀਕਾਰ
 ਕਰਕੇ ਭੀ ਮੋਖ ਕੇਵਲ ਦੋ ਰੁਪਏ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਰੱਖਯਾ

ਦ ਭਾਗਵਤ

ਮੋਟੇ ਕਾਗਜ਼ ਪਰ ਛਪ ਕਰ ਤੱਯਾਰ ਹੈ

ਬੋਲ ਛੇ ਰੁਪਏ ਹੈ

ਸਾ

ਸੰਮਤ ੧੯੫੨ ਬਿ: ਸੰਮਤ ੪: ਹੋਰ ਸਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਅਰਥਾਤ
 ਵਾ ਪੱਥਰ ਦੇ ਭੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
 ਆਵਨ ਪਰ ਮੁਫਤ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥
 ਲੋਂ ਰਯਾਯਤ ਨਾਲ ਮਾਲ ਮਿਲ

ਭੀ ਲਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
 ਕੇਕਰ ਪਸੰਦ ਹੋਈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ
 ਆਪਾਂਗੇ॥

ਅੱਠਾ ਸਿੰਘ
 ਖਿੰਡ ਸਮਾਘ
 ਲਿਲਾ - ਬੀ ਪੁਸਤਕ
 ਖੰਜਾਬ

ਫ ਤੇ ਪਤਾ ਪੂਰਾ ਲਿਖੋ

ਮਿਰੀਮਨ ਜੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ। ੧੬ ਰਤਨਾਂ ਹਰ ਜੁਲੀਆਂ ਗੁਆਂ ਨੇ ਤਸਤਾ ਸਯਕ ਵਾਲੇ
ਅਸੁਤ ਦੇ ਬਦਲਾ ਨੂੰ ਚੰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ।

© BAIG

ਟਾਇਪ ਦਾ ਛਾਪਾ

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਕਲਾਂ

ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਵਾਲੀ

ਅਰਥਾਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ

ਵੱਡੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ

ਇਸ ਵਿੱਚ

ਹੋਰਨਾਂ ਜਨਮ ਸਾਖੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਖੀ
ਭੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਕੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ
ਅੱਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਦੀ ਗੋਸ਼ਟ ਤੇ ਮੱਕੇ
ਦੀ ਗੋਸ਼ਟ ਭੀ ਸਾਰੀ ਲਿਖੀ

ਸੰਮਤ ੪੨੬ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕੈਕਸਟਨ ਪ੍ਰੈਸ ਅਨਾਰਕਲੀ ਲਾਹੌਰ

ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼